

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

19 december 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET MIDDELENBEGROTING 2002

DECREET ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2002

DECREET BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2002

DECREET WIJZIGING VAN DE SUCCESSIERECHTEN VOOR ZOR GKINDEREN

Inhoud

Nr. 17

Woensdag 19 december 2001
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van werkingsbegroting van het VlaamsParlement	
Indiening	1
Begrotingen	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van bijzonder decreet	
Indiening en verwijzing	1
Intrekking	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Intrekking	2
Verslag van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Verlagen	
Indiening	2
Jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening	4
Tekst aangenomen door de Commissie	
Indiening	4
Met redenen omklede motie	
Indiening	4
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	5
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Jaarverslagen	
Indiening	6

Arresten van het Arbitragehof

Indiening 6

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening 6

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

- 13 (2001-2002) – Nr. 1 : Toelichtingen
- 14 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet
- 16 (2001-2002) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

- 13 (2001-2002) – Nr. 1 : Toelichtingen
- 15 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 11 : Ontwerp van decreet
- 16 (2001-2002) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

- 865 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 23

Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq c.s. houdende wijziging van de successierechten voor zorgkinderen

- 793 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting)

7

Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Jos Stassen, Marino Keulen, Dirk Holemans, Miel Verrijken, André Denys, Dany Vandenbossche en Mark Van der Poorten, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Johan De Roo en Kris Van Dijck ; mevrouw Dominique Guns, de heer Christian Verougstraete, mevrouw Anne-Marie Baeke, de heren Dirk De Cock, Bart De Smet en Joris Van Hauthem, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Luk Van Nieuwenhuyzen en Stefaan Platteau, mevrouw Ann De Martelaer, minister Bert Anciaux, minister Paul Van Grembergen en minister Jaak Gabriels

Regeling van de werkzaamheden

44

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19-A (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Leo Peeters, Gilbert Vanleenhove : gezondheidsredenen.

Veerle Heeren : ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van bijzonder decreet werd ingediend :

- Voorstel van bijzonder decreet van de heren Norbert De Batselier, Ludwig Caluwé, Dirk Holemans, Francis Vermeiren en Sven Gatz houdende de controle op de mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement
– 947 (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

ONTWERP VAN WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT**Indiening**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van werkingsbegroting van het Vlaams Parlement werd ingediend :

- Ontwerp van werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2002
– 10 (2001-2002) – Nr. 1.

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voorstel van bijzonder decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van bijzonder decreet van de heren Norbert De Batselier, Ludwig Caluwé, Dirk Holemans, Francis Vermeiren, Sven Gatz houdende de controle op de regeringsmededelingen
– 514 (2000-2001) – Nr. 1.

BEGROTINGEN**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 18 (2001-2002) – Nr. 1.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Norbert De Batselier, Ludwig Caluwé, Dirk Holemans,

Voorzitter

Francis Vermeiren en Sven Gatz houdende de controle op de regeringsmededelingen
– 948 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

- Voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Jan Roegiers houdende regeling van de interlandelijke adoptie
– 956 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van decreet van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes en de heren Ludo Sannen, Johan Sauwens en Eddy Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg
– 958 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen, Robert Voorhamme, Marc van den Abeelen, Herman Lauwers en Johan Malcorps betreffende de toepassing van de richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde
– 949 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

- Voorstel van resolutie van de heer Julien Librecht en mevrouw Marijke Dillen betreffende de levensbeschouwelijke vakken in het Vlaams onderwijs
– 955 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Marino Keulen, Dany Vandebossche, mevrouw Margriet Hermans, mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jo Vermeulen betreffende de toegankelijkheid van begijnhoven
– 957 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingetrokken :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Luc Martens, Jan Laurys, mevrouw Veerle Heeren en de heer Bart De Smet betreffende de toegankelijkheid van begijnhoven
– 826 (2001-2002) – Nr. 1.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof van onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting en derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 20 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door

Voorzitter

- de heer André Denys over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 18 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2001-2002) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer André Denys over het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19-A (2001-2002) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck op het ontwerp van decreet houdende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de basiscompetenties in het secundair onderwijs
– 535 (2001-2002) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Frans Ramon over het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevententachtigste zitting in Genève op 17 juni 1999
– 730 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Frans Ramon over het ontwerp van decreet houdende instemming met de akte tot wijziging van het statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vijfentachtigste zitting in Genève op 19 juni 1997
– 731 (2001-2002) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van het decreet van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie gecoördineerd op 25 januari 1995
– 793 (2001-2002) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Dominique Guns over het voorstel van de heren Jan Loones, Jacky Maes, Veerle Declercq, Didier Ramoudt en Gilbert Vanleenhove houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
– 810 (2001-2002) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Peter De Ridder over het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van het decreet van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie gecoördineerd op 25 januari 1995
– 890 (2001-2002) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over het ontwerp van decreet houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, met de Bijlage I, II, III, met de Protocolen en met de Slotakte, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1999
– 909 (2001-2002) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen over het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, André Denys, Johan Malcorps en Jan Loones houdende opheffing van artikel 5bis van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening
– 923 (2001-2002) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen over het voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, André Denys, Johan Malcorps en Jan Loones houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat betreft de medewerking van de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn aan de uitvoering van de openbardienstverplichtingen van netbeheerders en houders van een leveringsvergunning
– 924 (2001-2002) – Nr. 2.

JAARVERSLAG VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT**Indiening**

De voorzitter : Het volgende jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat 2000-2001
– 42 (2001-2002) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de Commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002
– 865 (2001-2002) – Nr. 21.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Mathieu Boutsen tot besluit van de op 11 december 2001 door de heer Mathieu Boutsen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de aanwezigheid van gemeentelijke mandatarissen in gemeentelijke adviesraden
– 950 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Jan Penris tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne
– 959 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe en Ludwig Caluwé tot besluit van de op 13 december 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de aanwijzing van managementteams voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne
–] 960 (2001-2002) – Nr. 1.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

Voorzitter

- Brief N 12-2.039.980 B3 d.d. 5 december 2001 betreffende de vraag d.d. 8 oktober 2001 om inzage- en informatierecht vanwege de Ondervoorzitter van het Vlaams Parlement de heer André Denys inzake een bijkomend onderzoek van de gunningen van milieutechnische opdrachten van de NV Aquafin aan derden voor de periode vanaf 1998 tot op heden (DOC 68/2001-2002)
- Brief N 12-2.039.980 B3 d.d. 5 december 2001 betreffende de vraag d.d. 8 oktober 2001 om inzage- en informatierecht vanwege de Ondervoorzitter van het Vlaams Parlement de heer André Denys inzake een bijkomend onderzoek van de gunningen van milieutechnische opdrachten van de NV Aquafin aan derden voor de periode vanaf 1998 tot op heden (DOC 68/2001-2002)

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement. Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Offertes voor de aanduiding van managers voor de regionale luchthavens van Oostende en Deurne (DOC 63/2001-2002) ;

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt tijdelijk ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Beleidsrapport Personeel en Organisatie – werkjaar 2000 (DOC 72/2001-2002) ;
- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 oktober 2001 en de nieuwsbrief kasbeheer van oktober 2001 (DOC 76/2001-2002).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Beperkte statistische telling van de studenten in het hoger onderwijs op 31 oktober 2001 (DOC 75/2001-2002).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies op hoofdlijnen van 6 december 2001 over de samenwerkingsakkoorden van het Vlaams Gewest met de gemeenten en met de provincies : "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" (DOC 64/2001-2002) ;
- Advies van 6 december 2001 over de provinciale adviesraad voor milieu en natuur in het kader van de nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaamse gewest en de provincies (DOC 65/2001-2002) ;
- Advies van 6 december 2001 over Europese indicatoren voor duurzame ontwikkeling (DOC 66/2001-2002) .

Voorzitter

- Advies van 6 september 2001 over de erkenningsaanvragen van de vzw Arbeid en Milieu en de vzw Boomgaardenstichting (DOC 69/2001-2002) ;
- Advies van 6 september 2001 over het voorontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (DOC 70/2001-2002) ;
- Advies van 6 september 2001 over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening (DOC 71/2001-2002).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 2000 van de Dienst voor de Universitaire Statistiek (DOC 67/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2000 van Toerisme Vlaanderen (DOC 73/2001-2002) ;
- Perinatale activiteiten in Vlaanderen 2000 van het Studiecentrum voor Perinatale Epidemiologie (DOC 74/2001-2002).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 151 van 28 november 2001 ;
- Arrest nr. 152 van 28 november 2001 ;
- Arrest nr. 153 van 28 november 2001 ;
- Arrest nr. 155 van 4 december 2001 ;
- Arrest nr. 156 van 4 december 2001.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 1872 ;
- Rolnummers 2271, 2272, 2274 en 2276 (samen-gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2282 ;
- Rolnummer 2285.

**ONTWERP VAN DECREET houdende de mid-
delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2002**

- 13 (2001-2002) – Nr. 1 : Toelichtingen
- 14 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van de-
creet
- 16 (2001-2002) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

**ONTWERP VAN DECREET houdende de alge-
mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeen-
schap voor het begrotingsjaar 2002**

- 13 (2001-2002) – Nr. 1 : Toelichtingen
- 15 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 11 : Ontwerp van de-
creet
- 16 (2001-2002) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

– 865 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 23

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Sonja Becq c.s. houdende wijziging van de successierechten voor zorgkinderen

– 793 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002, het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002, het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 en het voorstel van decreet van mevrouw Becq c.s. houdende wijziging van de successierechten voor zorgkinderen.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik heb lang getwijfeld of ik tijdens deze plenaire vergadering het woord zou nemen over het hoofdstuk Cultuur, Jeugd, Sport, Media en Monumentenzorg. Het mij toegemeten tijdsbestek van 8 minuten, dat ik desondanks zal trachten te respecteren, is immers veel te kort voor de bespreking van zo'n immens en gediversifieerd werkgebied. Bovendien konden reeds in de commissie op een serene en grondige manier allocatie per allocatie alle mogelijke vragen worden gesteld en beantwoord. Of de antwoorden altijd onze goedkeuring konden wegdragen, laat ik daarbij in het midden.

Om drie redenen heb ik beslist om dan toch het woord te nemen. Vooreerst zou het stilzwijgen ten onrechte kunnen worden uitgelegd als een blijk van desinteresse voor deze sector. Mijnheer de minister, we delen nochtans de bezorgdheid voor een goed Vlaams cultuurbeleid en voor alle actoren in dit werkveld, zowel professionals als vrijwilligers.

Ik ben ook niet te beroerd om in de plenaire vergadering mijn waardering uit te spreken voor de extra middelen die u opnieuw voor deze sector hebt binnengehaald. Velen van uw collega's stonden erbij en keken ernaar. Minister Van Grembergen bijvoorbeeld, bevoegd voor Monumentenzorg, is het minder gelukt.

Ten slotte wil ik toch ook enkele fundamentele kanttekeningen formuleren over het cultuurbeleid dat schuilgaat achter dit cijfermateriaal. Ik zal ze groeperen in twee hoofdstukken, te omschrijven als respectievelijk de problematiek van de oriëntatie in tijd en ruimte, en de vaststelling dat de zorg voor de eigen kinderen in deze begroting vaak gepaard gaat met verwaarlozing van de bastaarden, in het landelijk taalgebruik passend voorkinderen genoemd.

Mijnheer de minister, het verschil tussen u en mij, als het aankomt op oriëntatie in tijd en ruimte, heeft te maken met het verschil tussen uw chiroverleden en mijn scoutsverleden, want u blijft er maar moeite mee hebben. Ik begin met de oriëntatie in de tijd. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Mijnheer de minister, u weet wellicht niet dat een dag maximaal 24 uren telt, een maand gemiddeld minder dan 31 dagen, en een jaar slechts 12 maanden. In het reeds voorbijgegaan deel van deze regeerperiode hebt u nochtans mogen ervaren dat de weg tussen idee en decretale realisatie vrij lang is. Voor zover ik weet, hebben de uitvoeringsbesluiten van het decreet op het lokale cultuurbeleid, dat binnen veertien dagen in werking treedt, vandaag de eindstreep nog niet gehaald.

In 2002 wil de minister een ongelooflijk aantal initiatieven afwerken. Zonder volledig te zijn noem ik het erfgoedkopstukkendecreet, de bescherming van het varend erfgoed en de uitvoeringsbesluiten die in overleg met de administratie Waterwegen moeten worden opgesteld, het decreet op het sociaal-cultureel vormingswerk, het decreet op het Vlaams jeugdbeleid en het decreet op het provinciaal jeugdbeleid.

Wat dit laatste betreft wil ik er trouwens op wijzen dat de minister in zijn beleidsbrief stelt dat de provinciebesturen hun provinciaal beleidsplan in september 2002 bij de Vlaamse administratie moeten indienen. Na advisering moet de Vlaamse administratie vervolgens deze beleidsplannen goedkeuren. Dit betekent dat de minister een decreet dat nog niet in het Vlaams Parlement is ingediend door het werkveld wil laten toepassen. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Hoewel er nog geen decreet of uitvoeringsbesluiten zijn, moeten de provinciebesturen dit beleidsplan al opmaken, moeten de adviezen worden ingewonnen en moet de administratie voor de nodige goedkeuringen zorgen. Dit moet allemaal voor het einde van september 2002 gebeuren. Zoals steeds,

Van Hecke

zal ik aandachtig toezien maar opnieuw op een constructieve wijze proberen mee te werken om de gevraagde timing niet te verhinderen.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik wil er toch even op wijzen dat de provinciebesturen het eens zijn met deze planning.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik hoop alleen dat u het decretaal kader tijdig kunt voltooien. Het zal alleszins niet aan ons liggen. Mijns inziens hebben wij steeds constructief meegewerkt om hectische planningen te respecteren.

Aangezien ik nog niet klaar was met mijn opsomming van voorbeelden, zou ik ook nog even willen verwijzen naar het koepeldecreet, naar de herstelling van het orkestenlandschap, naar het statuut van de gemeentelijke jeugdconsulenten, naar het kunstendecreet en naar het noodzakelijk overleg over de problematiek van het statuut van de kunstenaar en over de vaste boekenprijs. Het is blijkbaar de bedoeling om al deze onderwerpen in 2002 te behandelen en te regelen.

Wat de oriëntatie in de ruimte betreft, stoor ik me aan het fragmentarisch beleid. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de jeugdsector. Vorig jaar zijn er decretale wijzigingen voor het gemeentelijk jeugdbeleid doorgevoerd. Binnenkort zal een nieuwe decretale regeling voor het landelijk jeugdbeleid volgen. Dit zal worden gevolgd door het aangekondigd decretaal initiatief voor het provinciaal jeugdbeleid.

Het algemene kerntakendebat is in het Vlaams Parlement nog niet gevoerd. Mijns inziens zouden we dit debat minstens over het deeldomein jeugd moeten voeren alvorens nieuwe decretale regelingen te treffen. Ik hoop alleszins dat de apart ontworpen puzzelstukjes nadien in elkaar blijken te passen.

Al deze bemerkingen gelden eveneens voor het organiseren van het advies en het overleg in onze sector. Nog voor het debat over de algemene decretale kaderregeling dienaangaande is afgerond, zijn de implementatieplannen in de vorm van een zogenaamd koepeldecreet al aan de raad voor cultuur overgemaakt. Wat deze implementatie precies moet inhouden, is evenwel niet zo duidelijk.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Van Hecke, het is misschien wel zo dat ik niet altijd aanvaard dat een dag maximaal 24 uur, een maand maximaal 31 dagen en een jaar maximaal 365 dagen telt. Ik ben het echter niet met u eens als u zegt dat het beleid fragmentarisch is. Het is mijns inziens een systematisch beleid.

Ik heb me inderdaad voorgenomen om nog in deze legislatuur tot 90 percent van de decreten, regelingen, bepalingen, geldstromen en dergelijke te heroriënteren binnen mijn bevoegdheidspakket. Dit percentage lijkt me haalbaar.

Binnen de jeugdsector is het absoluut niet zo dat we het probleem van het lokale jeugdbeleid los van de uitdagingen op landelijk en op provinciaal vlak zullen bekijken. Het is volgens mij normaal dat men niet alles noodzakelijkerwijs tegelijk indient. Toch zijn ze wel degelijk op elkaar afgestemd en passen ze wel degelijk in één groot concept dat we reeds herhaaldelijk hebben uitgetekend.

Men kan misschien wat kritiek uiten op het feit dat we eerst het decreet op het lokaal jeugdwerk hebben gewijzigd en nadien een afzonderlijk en thans bestaand decreet, met name het decreet op het provinciaal jeugdwerk, opnieuw willen inpassen in het juist gewijzigde decreet op het lokaal jeugdwerk. Bedoeling daarvan is precies om het lokale, het bovenlokale en het provinciale in één decreet te stoppen.

Wat de timing van het kerntakendebat betreft, moet het voor u toch duidelijk zijn dat er zowel met de provincies als met de gemeenten een duidelijk overleg heeft plaatsgevonden. Het was op vraag van alle leden van de bestendige deputatie, binnen de provincies bevoegd voor jeugd en cultuur, dat men beslist heeft daarmee door te gaan en binnen deze sector een gedeeltelijke voorafname te doen op het kerntakendebat. Indien in die visie geen probleem rijst, zie ik niet waarom ik nog langer zou wachten. Alle partners zijn het er immers over eens.

Ik wil over overleg en advies heel wat overleg organiseren. Het is inderdaad juist dat nu reeds een vooradvies in grote lijnen wordt gevraagd aan de raad. In het zogenaamde koepeldecreet staat uiteraard veel meer dan enkel advies en overleg.

Toch wens ik ook de afgesproken planning te volgen. Tegen het einde van het jaar moeten we daar ongeveer een zicht op hebben, en dit na het debat in het Vlaams Parlement en binnen de regering. Op

Anciaux

grond daarvan zullen in 2002 duidelijke lijnen worden getrokken binnen Cultuur.

Het overleg zal in ieder geval alle kansen krijgen. Ik heb trouwens niet het gevoel dat daarover een zwaar conflict rijst. Ik heb ook verklaard dat we binnen de commissie uitgebreid over deze materie van gedachten zullen kunnen wisselen. Ik ben geenszins van plan aan de commissie een dictaat op te leggen. We moeten samen op zoek gaan naar de best mogelijke manier.

Het kan toch geen kwaad met de raad te overleggen over de grote lijnen? Zo wordt deze immers zelf betrokken bij de uittekening van de overleg- en advieslijnen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Wat het antwoord betreft, blijf ik wel wat op mijn honger zitten. Het is immers bijzonder moeilijk de advisering te regelen als niet eerst de algemene krijtlijnen van het kader vastliggen. Er moeten trouwens eerst nog een aantal fundamentele knopen worden doorgehakt. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de samenstelling van de raden en aan de problematiek van verplichte advisering. De regering had gezegd dat ze bereid was die zaken nader te bekijken.

Reeds inpassen zonder te weten waar men inpast, lijkt me niet redelijk. Ik zou er geen probleem mee hebben indien u met de inpassing in het decreet zou wachten tot u duidelijk weet wat het kader is. Met vooruithollen terzake heb ik het wel moeilijk.

Minister Bert Anciaux : Er is toch wel een verschil tussen cultuur, jeugd, sport en media enerzijds en de andere sectoren anderzijds. Daar is het Cultuurpact van kracht. Aan deze sectoren worden andere verplichtingen opgelegd dan aan andere sectoren. Het is voor mij een uitgemaakte zaak dat die advisering verplicht is. Ik kan daar niet buiten. Ik moet niet wachten op een algemeen kader. Dit is verplicht voor cultuur.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het kader waarbinnen men zal werken, is nog niet uitgetekend. Ik heb twee elementen aangehaald die nog kunnen worden bijgestuurd. Een ander uitgangspunt is dat alle departementen zich zullen moeten inschrijven in het kaderdecreet.

Minister Bert Anciaux : U loopt soms voorop.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik hoop dat uw collega's dat ook vinden. Het wordt dan wel hectisch als

iedereen in zijn domein vooroploopt op een kaderdecreet.

Ik heb nooit gezegd dat het totale jeugdbeleid niet goed was. Het probleem is alleen dat u de bedoeling hebt gehad om de drie niveaus op elkaar af te stemmen. Als u niet weet wat complementair is met het provinciale jeugdbeleidsplan, kunt u geen goed lokaal jeugdbeleidsplan maken. Die plannen doorkruisen elkaar. Maar, mijnheer de minister, u hebt het grote voordeel dat deze sector zeer flexibel is en zich snel aanpast aan wijzigende regelgeving.

Een andere kritiek op het cultuurbeleid is wat ik heb genoemd : de liefde voor de eigen kinderen gaat ten koste van de zorg voor de voorkinderen. Ik maak het onderscheid tussen liefde en zorg. Je mag terecht liefde geven aan de een, maar je mag de zorg voor de ander niet uit het oog verliezen.

Ik herinner u eraan dat de saldi 2000 niet aan de verenigingen werden betaald. Ik hoop dat dat ondertussen is rechtgezet. U had dat beloofd voor 7 december, maar ik weet niet of het is gebeurd.

Ik herinner u tevens aan de gesignaleerde tekorten voor de uitvoering van de decreten ten overstaan van de in 2001 erkende diensten. Mijnheer de minister, het gaat om bedragen, die op basis van de verwachte uitvoering van een bestaand decreet, door deze diensten reeds zijn betaald. Het gaat om een totaal bedrag van ongeveer 4,25 miljoen frank. U wilt dit niet regelen, terwijl anderzijds in de begroting een bedrag werd opgenomen van 50 miljoen frank voor de voorbereiding van de uitvoering van een decreet dat nog niet in het parlement is ingediend. Volgens de bespreking in de commissie heeft die 50 miljoen frank nog geen bestemming gekregen. Behalve 10 miljoen frank voor SoCiuS, is er 40 miljoen frank waarvoor de drie soorten organisaties nog initiatieven mogen aankondigen om een deel van de middelen te bekomen voor deze voorbereiding van het nieuwe decreet en waarvoor u middelen hebt gepland. 50 miljoen tegenover de noodzakelijke 4,25 miljoen frank : ik vind dat onbegrijpelijk.

Verder heb ik kritiek op het selectief niet-toepassen van de indexering van subsidiebedragen. Indexering mag niet in vraag worden gesteld, ik heb dit consequent ook in het verleden steeds verdedigd. Indexering maakt deel uit van de subsidiëring en zou eigenlijk een recht moeten zijn. Dat men vorig jaar meer middelen heeft gekregen, en dat men dus gerust een jaartje indexering kan missen,

Van Hecke

is misschien realistisch, maar vind ik als uitgangspunt niet correct.

Het selectief niet-indexeren van de nominatim subsidie van het Ballet van Vlaanderen met als verantwoording dat de verantwoordelijken financieel goed geboerd hebben en tegen zo'n stootje kunnen, vind ik nog erger omdat het een goed beheer bestraft.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Hecke, ik heb nog een opmerking over de uitvoering van het ondertussen legendarisch geworden dienstendecreet van 1995. Mensen die de sector kennen, hebben reeds gemerkt hoe moeilijk uitvoerbaar dat decreet is. Ik wil me nu niet uitspreken over de bedragen die niet kunnen worden uitbetaald, maar ik benadruk dat we moeten waken over de correcte uitvoering van dat decreet. We mogen daarbij geen beloftes doen die we niet kunnen nakomen. We mogen evenmin een voorafname doen op het toekomstige decreet. Ik wijs erop dat we een aantal diensten in leven houden die op termijn, omwille van dat nieuwe decreet, doodgeboren kinderen zullen zijn. Het is belangrijk om de ontstane problemen op een selectieve wijze te bekijken. Heel wat diensten zijn immers net erkend of net nog niet erkend. Voor die problemen moeten we een oplossing zoeken. Het is vandaag te moeilijk om de technische discussie al te voeren. Ik deel met andere woorden uw bezorgdheid, mevrouw Van Hecke maar ik ben er nog niet van overtuigd dat we moeten ingaan op de invulling, gevraagd door de diensten zelf. De sector weet dat het nieuwe decreet op komst is en weet ook welke richting het zal uitgaan. Een goed beleid houdt rekening met de toekomstige ontwikkelingen zonder daarbij de verplichtingen van het heden uit het oog te verliezen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Hecke, ik wil het idee uit de wereld helpen dat binnen Cultuur alle problemen kunnen worden opgelost omdat er bijkomende middelen zijn. Er moet immers nog altijd heel sterk worden afgewogen waarvoor de middelen worden ingezet. De noden zijn nog altijd heel groot.

Ik zeg heel nadrukkelijk dat het probleem van de diensten voor het jaar 2000 niets heeft te maken met het niet uitvoeren van het decreet. Integen-

deel, in het programmadecreet voor 2000 staat dat de tekorten slaan op de diensten die nog geen erkenning hadden. Alles is decretaal sluitend en er is geen enkele afdwingbaarheid van de tekorten. Ik geef wel toe dat er een probleem is, maar het is een van de vele. Het gaat me trouwens niet over het bedrag, maar ik wil geen belofte doen die ik niet voor 100 percent kan nakomen. Ik erken dat er een ernstig probleem is voor een aantal diensten die in 2001 hun erkenning kregen. De saldo's slaan op het jaar 2000. Het probleem moet zeker verder worden onderzocht. Ik herhaal nogmaals dat ik geen beloftes wil doen zonder de consequenties ervan volledig te kennen.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, politiek is gelijk aan keuzes maken. In deze zaak gaat het over 50 miljoen frank uit dezelfde – en dus niet uit een andere – sector waarvoor nog geen bestemming is en over 4,25 miljoen frank die nodig zijn om het probleem op te lossen.

Ik wil eindigen met een probleem dat buiten de context van mijn twee hoofdstukken valt. Het gaat over één van uw troetelkinderen : de jeugdcultuur. Dat is een interesse van u die begon met een piercing. In de commissie hebt u de wens uitgesproken dat aan de jeugdcultuur in 2002 verder invulling wordt gegeven op diverse vlakken. U stelde dat met het onderzoek over het fuivenbeleid reeds dit jaar werd begonnen.

Mijnheer de minister, uw inspanningen voor jeugdruimten en fuifzalen worden binnenkort misschien overbodig want Sabam heeft een verdubbeling van de tarieven aangekondigd. Samen met de billijke vergoeding maken deze de kosten van fuiven voor kleine, niet-professionele organisatoren ondraaglijk. U weet dat het organiseren van feesten een belangrijke uiting is van een bloeiend verenigingsleven. Daarvan hebt ook u, met professor Elchardus als ruggesteuntje, de waarde herhaaldelijk onderstreept. Mijnheer de minister, verlicht de kosten voor de billijke vergoeding voor deze sector. Als afsluiter van het jaar van de vrijwilliger zou dat een schitterend gebaar van erkenning zijn.

Zonder de reële verdiensten van het cultuurbeleid van deze minister te willen minimaliseren, heb ik gepoogd een aantal kritieken te formuleren die zo principieel zijn dat mijn fractie deze begroting onmogelijk kan goedkeuren. (*Applaus bij CD&V, AGALEV, sp.a, VLD en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de commissie voor Cultuur is altijd al een buitenbeentje geweest. Er wordt zelfs geapplaudiseerd wanneer wordt aangekondigd dat men de begroting niet zal goedkeuren.

Mijnheer de minister, vorig jaar gebruikte ik het beeld dat het de koning siert als hij de nar aan zijn hof toelaat. De nar is symbool van vermaak en ontspanning, maar ook van kritische reflectie. Ik gebruikte dat beeld om de groei van de middelen te illustreren. Als we na drie begrotingsjaren de balans opmaken, is er 25 percent aan middelen bijgekomen. Dat is een vierde of een groei van bijna 4 miljard frank. Ik beklaag uw opvolgers. Als ze zullen worden afgemeten aan de groei van de begrotingsmiddelen, zullen ze steeds tekortschieten.

Ik wil vandaag opnieuw een beeld gebruiken : de minister als Harry Potter, een leerling-tovenaar, een nieuwgierige, geïnteresseerde jongeman die al heel wat stempels heeft gedrukt op de sector. De minister had aangekondigd om 90 percent van de regelgeving en de begrotingsmiddelen te herdefiniëren en te heroriënteren. Dat getuigt van ambitie. Ik wil echter ook waarschuwen. Veranderen om te veranderen, kan nooit de bedoeling zijn. Als er veranderingen worden doorgevoerd, is het nodig om daarover de dialoog aan te gaan met de sector. Op die manier wordt het beleid ook door de basis gedragen.

Binnen het korte tijdsbestek dat me is toegemeten, wil ik een drietal punten aansnijden. Ik wil het hebben over de culturele infrastructuur, de sociale spreiding in de betoelaagde gezelschappen en de rol van de steunpunten en de organisatie ervan. Over de culturele infrastructuur heb ik het al gehad tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie. Ook op het vlak van de culturele topinfrastructuur zijn er stiefkinderen. Limburg is een witte vlek op de landkaart wat dat betreft. Dat is me vooral beginnen te dagen bij de vraag om uitleg van de heer Stassen over het concertgebouw in Brugge. We hebben in Limburg een ongemeen rijke schat aan culturele basisinfrastructuur. Nergens zijn er zoveel culturele centra, bibliotheken en sporthallen. Maar op vlak van culturele topinfrastructuur zijn we een weeskind.

Dit heeft een aantal gevolgen. In Limburg zijn er geen professionele theater- en muziekgezelschappen. Dat dwingt diegenen die op dat vlak hun ding willen doen om uit te wijken naar stedelijke centra

buiten de provincie. Ik vind het goed dat er wordt gepleit voor een concertgebouw in Brugge, een muziekforum in Gent en een museum aan de stroom in Antwerpen.

De Vlaamse Gemeenschap geeft daar altijd bedragen aan die in de honderden miljoenen franken lopen. Ik sta daar achter. Ik sta ook achter de visie die wordt gehanteerd : er moet een meerwaarde zijn voor heel Vlaanderen, niet enkel voor de locatie die wordt gekozen. Ik wil hier niettemin een pleidooi voor Limburg houden vanuit het beginsel van de verdelende rechtvaardigheid. Limburg heeft volgens mij ook recht op een eerlijk aandeel van het belastingsgeld. Ik ben ervan overtuigd dat het aanbod de vraag stimuleert. Dat is een economisch principe dat ook geldt voor cultuur : aanbod stimuleert ook de belangstelling. Daarom vind ik dat er in Limburg een culturele topinfrastructuur moet komen !

Na mijn tussenkomst in de commissie kreeg ik over deze kwestie heel wat vragen. In mijn contacten met de media heb ik toen de idee van een culturele intendant geopperd. Ik zie die persoon niet als een professionele kracht die zich voltijds met die functie bezighoudt. Natuurlijk moet hij wel een professionele mentaliteit hebben en de sector goed kennen. Hij moet overleggen met de mensen ter plaatse om te achterhalen wat er bij hen leeft en wat de behoeften zijn. Hij moet via dialoog en interactie tot een vergelijk trachten te komen. Hij moet niet handelen vanop een hoge berg. Maar ik zie dat niet als een voltijdse opdracht !

Mijnheer de minister, ik vind het positief dat u hebt laten blijken dat u wel wat ziet in mijn pleidooi. U hebt zelf in de beleidsnota over de culturele infrastructuur voor 2002 tot 2004 het voorstel gedaan van een Cultuurhuis in Limburg. Ik denk dat we zeker moeten vermijden dat er een kopie komt van iets dat elders al bestaat. Dat is immers overbodig. Het moet gaan om iets complementairs, dat een meerwaarde heeft voor de provincie Limburg, maar ook voor de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister, toen ik deze kwestie aansneed, was ik zeer verbaasd over de reacties die ik kreeg. Ik wil hier wel duidelijk zeggen dat ik geen pleitbezorger ben van een provinciale wafelijzerpolitiek. Begrijp mij dus niet verkeerd. Ik wil ook niet door het leven gaan als een kleingeestige of enggeestige provincialist. Maar, mijnheer de minister, als u nu toch bezig bent met het heroriënteren van 90 percent van de middelen, met het vullen van gaten en met het lenigen van noden, dan denk ik dat u aan deze uitdaging niet kunt voorbijgaan.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik heb mijn roots in dezelfde provincie. Ik wil dus met enige schroom ook iets over deze kwestie zeggen. Ik begrijp het pleidooi van de heer Keulen. Als we de kaart bekijken, dan moeten we ook vaststellen wat de heer Keulen en veel andere mensen voor hem al hebben vastgesteld.

Limburg heeft een aantal middelen uit het Limburgfonds die misschien kunnen worden gebruikt voor iets cultureels. Misschien moet het decreet daarvoor worden aangepast, maar dat weet ik niet.

Als we kijken naar West-Vlaanderen en meer bepaald naar de streek rond Kortrijk, dan merken we dat daar ook problemen zijn. De heer Keulen heeft dat ook al gezegd. Toch stel ik vast dat het project Anno 02 een cultureel programma op gang heeft gebracht. Misschien kan zoiets ook in Limburg. Ik denk dat Limburg zelf een aantal voorstellen moet formuleren. Als daar geld aan wordt gekoppeld, kan er misschien een mooi resultaat worden geboekt.

Mijnheer Keulen, ik noteer zeker dat u geen voorstander bent van de provinciale wafelijzerpolitiek. Zo ken ik u immers niet. Ik denk dat Limburg een aantal kansen heeft, maar zelf met een aantal projecten naar buiten moet komen. Dan kunnen we erover discussiëren. Het initiatief voor Anno 02 is ook niet vanuit Brussel gekomen.

De heer Marino Keulen : Ik wil het nu hebben over de sociale spreiding en een betere sociale mix in de gezelschappen die wij betoelagen. Mijn mosterd heb ik gehaald bij een bron die voor mij alleszins, wat tenminste dit onderwerp betreft, onbevooroordeeld is, maar nu moet ik opletten wat ik zeg. De heer Patrick Janssens heeft een interview gegeven in De Morgen van 31 oktober 2001 over Het Toneelhuis. Hij zegt in dat interview een aantal interessante dingen over de spreidingsopdracht. Hij heeft het over het trachten te bereiken van alle potentiële doelpublieken en die te betrekken bij de werking. Hij zegt : 'Ik wil als socialist dat de participatie op alle niveaus sociaal onafhankelijk is. Ik verwacht dat je een goede sociale mix binnen je publiek hebt. Dat is een onderdeel van de verantwoordelijkheid van een gezelschap. Daar bestaat nu veel te weinig aandacht voor. Het hoeft helemaal niet of populair-democratisch of elitair-kwalitatief te zijn. Als je daar geen rekening mee houdt, komt zoiets niet vanzelf'. Verder zegt hij : 'Wie in de logica stapt van 'voor kwaliteit krijg je weinig volk, en als je veel volk krijgt, is er geen kwaliteit',

is niet ver meer verwijderd van 'we zijn goed want we hebben geen volk meer'. Ten slotte zegt hij : 'Het draait er allemaal om om te zien hoe je kwalitatief theater maakt dat iemand die niet hooggeschoold is, toch interesseert.'

Bij de beoordeling van gezelschappen en bij de subsidievoorwaarden mogen we bepaalde eisen stellen. We steken immers veel geld in de betrokken gezelschappen en sector. Nergens is het Mattheuseffect zo groot als in de cultuursector. Degenen voor wie intellectueel en financieel geen drempel meer bestaat, krijgen alles in de schoot geworpen zodat de toegang tot cultuur nog gemakkelijker wordt. Bepaalde doelpublieken – jongeren, senioren, allochtonen – bereiken we in feite niet of alleszins veel te weinig.

Mijnheer de minister, we moeten daar werk van maken. U was het tenslotte die vorig jaar bij de begrotingsbespreking en bij de argumentering om het budget van de podiumgezelschappen met 500 miljoen frank te verhogen, zei dat cultuur een opdracht heeft inzake netwerkversterking en een factor is van de samenlevingsopbouw. Laten we daar werk van maken. Dit is een uitdaging. Ook leden die niet in de commissie voor Cultuur zetelen, zoals Patrick Janssens, leggen terecht de vinger op die open wonde.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer Keulen, ik ben blij dat u zegt dat ook mensen die niet in de commissie zitten, een bijdrage kunnen leveren.

De benadering van de heer Janssens over Het Toneelhuis moet met de nodige omzichtigheid worden beschouwd. Het kan niet de bedoeling zijn om alle productiehuisen alle doelgroepen te laten bereiken. Indien dat toch zou gebeuren, dan streeft men naar de grijze middelmaat. We moeten zoveel mogelijk groepen bereiken. Daarbij moet rekening worden gehouden met de diversiteit die in de productie aanwezig is.

In die zin waren de uitspraken van de heer Janssens over Het Toneelhuis niet zo gelukkig. Als we het hebben over een stad, moeten we het ook hebben over het geheel van de productiecentra en de wijze waarop die de verschillende doelgroepen bereiken. Van één productiehuis eisen dat het alle lagen van de bevolking bereikt, is geen goed uitgangspunt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Bij de structurele beoordeling van de podiumkunsten hebben we vanzelfsprekend met de diversiteit rekening gehouden, ook tegen bepaalde adviezen in. Mijnheer Keulen, u hebt verwezen naar wat de heer Janssens heeft gezegd. Ik kan hetzelfde doen met de heer Anthonis. Hij zei dat Het Toneelhuis wel degelijk deel moet uitmaken van de stad. Er moet daarbij rekening worden gehouden met de diversiteit in die stad en de maatschappelijke verplichtingen.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, deze discussie gaat zelfs niet over cultuurparticipatie maar over hetgeen daaraan voorafgaat, namelijk cultuurdemocratie. Voor veel mensen zijn de drempels nog altijd te hoog. Participatie vergt intellectuele betrokkenheid en voorkennis. Wat de cultuurdemocratie betreft, is er nog werk aan de winkel.

Een volgende onderdeel van mijn betoog gaat over de steunpunten. De heer Stassen heeft het in dat verband meermaals gehad over het Mexicaans leger. De filosofie achter die idee is goed. De taken zijn afgebakend, er is een beheersovereenkomst en er wordt op bepaalde tijdstippen geëvalueerd. Niemand kan daar iets op tegen hebben.

Anderhalve week geleden is de commissie voor Cultuur op werkbezoek geweest bij het Muziekcentrum. Daar werken op dit ogenblik zeven mensen. Ze houden zich bezig met het promoten van de samenwerking in de sector, het verkopen van Vlaamse muziek in het buitenland. Ze nemen de rol van vakbond van de sector op zich. Algemeen gesteld kan ik me echter niet van de indruk ontdoen dat er een parallelle besluitvorming ontstaat en dat er een administratie naast een administratie wordt gecreëerd.

Vanuit onze bekommernis om transparantie, controle en toezicht, zowel wat betreft de werking als de aanwending van middelen, moet de overheid op haar hoede zijn. Dit verhaal is initieel wel goed van opzet, maar het zou kunnen dat het als een boemrang in ons gezicht terechtkomt. Het is trouwens de inspectie van Financiën die ons hiervoor al heeft gewaarschuwd en me dunkt, mogen we die waarschuwing niet in de wind slaan. We moeten zo snel mogelijk een voortijdige evaluatie durven maken.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik sluit me aan bij het pleidooi van de heer Keulen over steunpunten. Dit blijft voor mij een grote zorg. Ik stel dan ook mijn hoop op de opdrachtomschrijving in het koe-peldecreeet, zowel voor Cultuur als voor andere domeinen. Er moet een correcte taakafbakening zijn voor de drie opdrachten : administratie-uitvoering, steunpuntondersteuning en de belangenbehartiging. In tegenstelling tot wat de heer Keulen zei, behoort de belangenbehartiging voor de sector niet tot de opdracht van het steunpunt. Daarvoor zijn er juist de belangenbehartigers, en u weet dat ik hiervoor steeds een warm pleidooi houd en zal blijven houden.

De heer Marino Keulen : In de praktijk draait het daar meestal op uit. Ik wil hier nog wel aan toevoegen dat ik het gevoel heb dat we werkenvolgens het principe 'we wel zien wat er van komt', waarna we gewoon overgaan naar de orde van de dag. Ik kan alleen maar pleiten voor een zekere behoedzaamheid. Iets wat op zich een goed idee is, zoals de steunpunten, kan in de toepassing kiemen van mogelijke problemen in zich dragen, en dan zijn we verder van huis dan het punt waarvan we oorspronkelijk waren vertrokken.

Ik rond af met de volgende oproep aan de minister. Het allerlaatste wat men minister Anciaux kan verwijten, is luiheid, wel integendeel. Hij is met 1002 dingen bezig. Mijnheer de minister, u hebt al heel veel dingen afgewerkt, al heel veel dingen geheroïent, er staan ook nog heel veel dingen in de startblokken. U hebt als het ware een hangar vol wagons : probeer die nu met een locomotief op de rails te trekken en in beweging te zetten. Het spreekwoord luidt : beter een vogel in de hand dan tien in de lucht. In uw geval kan men misschien beter zeggen : beter tien vogels in de hand dan duizend in de lucht. Mensen hebben wel behoefte aan dromen, maar uiteindelijk zien ze toch ook graag zaken die praktisch worden gerealiseerd. Omwille van alles wat u al hebt gedaan – ook heel opmerkelijke zaken – kunt u op onze volle steun rekenen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, ik zal het zo kort mogelijk houden. Wanneer een jonge advocaat zeven keer na elkaar een zaak verliest, zal zijn patroon hem bij zich roepen om te zeggen dat hij misschien beter van richting zou veranderen. Het is nu de zevende keer dat ik de eer en het genoegen heb over cultuur te spreken, en ik heb nog nooit een punt gehaald. Misschien zal men dat wijten aan een

Verrijken

gemis aan talent, maar in de politiek gaat dat zo : de oppositie is een dictatuur.

Vandaag wil ik het proberen met een parabel, de parabel van Salieri. U kent Salieri misschien dankzij de schitterende film 'Amadeus'. U weet dat de jonge Mozart werd achternagezeten door die duivelse figuur Salieri, die in die tijd in Wenen veel meer politieke macht had dan Mozart. Hij heeft het leven van Mozart vergald. Mijnheer de minister, u gaat te veel om met Salieri's. In de tijd dat Mozart als kind Europa rondreisde, had hij concurrentie van honderden kinderen-virtuozen. De enige die nu overblijft, is Wolfgang Amadeus Mozart. De geschiedenis maakt dus een selectie. Ik bedoel niet dat daarom de hedendaagse kunst moet worden uitgeschakeld, verre van, maar ze moet worden geplaatst in het perspectief van het Europese culturele verleden, en dat doet u niet. Ik weet natuurlijk ook wel dat Van Dijk geen partijkaart heeft. Dat is een van zijn handicaps. Hij heeft enkel tentoonstellingen kunnen houden omdat hij schitterend is.

Blijkbaar is nu de algemene richtlijn in de politiek, zeker inzake cultuur, om het verleden te vergeten. Dat is het Salieri-complex van ministers van Cultuur. Mijnheer de minister, we dringen erop aan dat u uw politiek op dat punt bijstelt.

Ongetwijfeld zijn er goede dingen gebeurd. Zo heeft de Vlaamse Opera meer geld gekregen, hoewel nog niet genoeg.

Ik vestig evenwel uw aandacht op een merkwaardige manie, die zou moeten worden bestraft door de schrijvers in kwestie minder subsidie te geven. Ik zeg 'schrijvers', maar kwam in de verleiding 'schrijvelaars' te zeggen. Deze mensen hebben de klassieke auteurs aangepakt. Over een ding zijn we het allemaal eens : de Griekse tragedie is het begin van onze beschaving op het gebied van de podiumkunsten. De stukken van Sofocles, in de eerste plaats zijn Oedipus, zijn allang afgeslacht door een hele reeks toneelauteurs. Sommige van hun maaksels zijn om bij te huilen. Nu werd Euripides aangepakt en herschreven tot 'Ma Medea', een Antwerpse kijk op Euripides. Wie het niet heeft gezien, gelooft het niet.

Mijnheer de minister, u kent mijn zwak voor de Vlaamse schilderkunst. Onlangs werd een van de laatste interessante werken van een Vlaamse Primitief verkocht, meer bepaald van de onbekende Brugse Meester van de Legende van Sint-Lucia.

Dit topstuk werd verkocht voor 42 miljoen frank. Heeft Vlaanderen er nu echt geen 42 miljoen voor over om zo'n belangrijk werk aan te kopen ? De DAT-club kent niets van vliegtuigen en nog minder van schilderkunst, maar heeft wel vriendjes onder het Waals-Belgisch grootkapitaal.

Mijnheer de minister, onthoud voor een keer eens wat we zeggen : de Fondation Roi Baudouin – ik weiger om deze club een Vlaamse naam te geven – heeft meer geld dan de hele cultuurbegroting waard is. Ze is daarom zeer goed in staat Vlaamse kunst weg te halen uit Vlaanderen. Vlaanderen heeft zagezegd een zekere culturele autonomie gekregen, maar tegelijk is er goed voor gezorgd dat een rijke stichting, waarvoor het hele Belgische establishment verplicht moet afdragen, die autonomie kan ondergraven. Dit werk van de Meester van de Legende van Sint-Lucia was heel belangrijk voor Vlaanderen. Het is een schande dat we het niet hebben gekocht.

Zoals ik gisteren al zei, zitten we in een oorlogssituatie en is dit dus een oorlogsbegroting. Daar merk ik evenwel weinig van. Natuurlijk moet er zelfs in een oorlogssituatie nog geld naar cultuur gaan, maar in dergelijke omstandigheden heeft de minister van Cultuur wel de plicht om voorzichtig te zijn. Hier ligt uw eerste zonde : u doet verder alsof er niets aan de hand is en slaat geen acht op de veiligheid van de staat.

Willens en wetens strooit u geld uit over de morenverenigingen, die zich steeds militanter opstellen ten aanzien van de Westerse cultuur. In alle kranten stond te lezen dat Massoed, de enige man die Afghanistan had kunnen redden, werd vermoord door Belgische Marokkanen, die in de Ardennen waren opgeleid. Ze hadden zelfs geen valse identiteitskaart nodig, want ze beschikten over een normale Belgische identiteitskaart. De Marokkaanse jongeren krijgen massa's geld, onder meer voor sport. Ik wijs u erop dat de islam slechts een soort sport kent : de vechtsport.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik luister met genoeg als de heer Verrijken zijn culturele kennis tentoonspreidt. Namens mijn fractie verzet ik me evenwel met klem tegen zijn aanval op de steun voor migrantenverenigingen. We staan achter de integratie van migranten en zijn zelfs voor de voorkeursbehandeling van deze verenigingen binnen de subsidieregeling voor migrantenverenigingen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De heer Verrijken zegt dat sportsubsidies worden gebruikt om de integratie van migranten te bevorderen. Ik ben daar een zeer groot voorstander van. Sport is een uitstekend middel om de integratie in kansarme wijken te bevorderen. Sport is niet alleen een uitstekend middel om agressie kwijt te raken, maar ook om de karaktervorming te bevorderen. Wat de heer Verrijken hier zegt, is onaanvaardbaar. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik dank de volksvertegenwoordigers die bezwaar aantekenen tegen de uitlatingen van de heer Verrijken. Tijdens de begrotingsbesprekingen van vorig jaar hield hij een pleidooi om alle homojongeren aan de schandpaal te binden. Volgens hem waren het allemaal pedofielen. Vandaag maakt hij een gelijkaardige vergelijking. Ik krijg er de kriebels van. In zijn ogen is elke Marokkaanse jongere een potentiële moordenaar en ondermijner van onze westerse waarden. Dat is beneden alle peil en ik ben echt beschaamd dat er volksvertegenwoordigers zijn die zo'n zaken zeggen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : De heer Verrijken heeft het over de schitterende periode van de Renaissance en het humanisme van die periode. Ik deel daarover zijn mening. Als hij echter van de tribune gebruik maakt om sektarisch en overdreven tekeer te gaan, dan verzet ik me. Hij weet zeker dat rond 1900 in de kranten van Detroit stond dat de Vlamingen werden beschouwd als de schurken van de stad. Armoede en andere sociale factoren dreeven een aantal Vlamingen ertoe zich ook echt als schurken te gedragen. In de kranten van Detroit kon men toen ook lezen dat men niet mocht veralgemenen. Men mocht niet beweren dat alle Vlamingen schurken waren, maar wel dat er onder de Vlamingen schurken waren. Dat is ook vandaag van toepassing. Ik aanvaard niet dat hij de hele Marokkaanse gemeenschap stigmatiseert omdat er schurken onder de Marokkanen zijn. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Ik heb hier niet veralgemeend. Lees er maar op na wat ik hier heb gezegd. Mao heeft gezegd dat de weerstand zich als een vis in de zee beweegt. Natuurlijk is het zo dat de Marokkaanse gemeenschap geen terroristenbende is.

Ik heb de minister wel gevraagd behoedzaam te werk te gaan. De grote massa moet worden gescheiden van een klein aantal terroristen. Vandaag deelt hij geld uit. Hij zou veel beter geld uitgeven via het kanaal van de Veiligheid van de Staat. Belastinggeld wordt gebruikt ten voordele van een kleine groep.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Durft u te beweren dat Vlaams overheidsgeld wordt gebruikt om terroristen te steunen? Dat is onzin. U doet aan poujadisme. Noem me eens één terroristische organisatie die we steunen?

De heer Miel Verrijken : Het bericht stond in de Gazet van Antwerpen. Het is de enige gazet die ik heb gelezen. Het gaat om een kleine groep terroristen. In Amerika hebben 19 terroristen in een uur tijd 5.000 Westerlingen vermoord. De massa is meestal vreedzaam en zelfs werkzaam.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Vanuit de culturele sector kunnen wij twee soorten organisaties steunen : via het sportbeleid enerzijds en via het allochtonenbeleid anderzijds. Ik denk aan de verenigingen die zojuist door mevrouw Van Hecke zijn vermeld. Mijnheer Verrijken, noem de namen van organisaties die van dit parlement geld krijgen en die dit geld voor terroristische activiteiten gebruiken.

De heer Miel Verrijken : Ik spreek niet van terroristische activiteiten, maar van sportactiviteiten die gevechtssporten aanmoedigen. In de Ardennen en in de Eifel zijn vorige zomer gevechtssportvergaderingen gehouden, die door een zeventigtal mensen werden gevolgd. De Staatsveiligheid weet dit. Minister Verwilghen, toch een onverdachte bron, heeft gezegd dat een aantal onder hen in de strijd in Afghanistan actief zijn. Minister Verwilghen is hoofd van de Staatsveiligheid en zal toch over juiste informatie beschikken.

Het geld zou beter via het kanaal van de Staatsveiligheid worden verdeeld, zodat het terecht komt bij onschuldige Marokkaanse kinderen, die het verdienen, en niet bij kleine, fanatieke groepen die onze Westerse beschaving aanvallen. Mijnheer de minister, als u dit aspect verwaarloost, doet u in zekere mate aan collaboratie met het terrorisme en gooit u onbezorgd ons geld weg zonder te weten waar het terecht komt. U weet nochtans uit ondervinding wat collaboratie in België kan betekenen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het spijt mij dat ik het hier over de cultuurbegroting moet hebben na de cafépraat van de vorige spreker.

Wij zullen de cultuurbegroting, zoals die in de commissie werd besproken en hier is voorgelegd, goedkeuren, omdat die de voorbije drie jaar een budgettaire stijging kent die de voorbije twintig jaar nog niet vaak is vertoond. Deze stijging zal de sector uiteraard ten goede komen.

Er blijven wel nog enige vragen over. Wij hebben hier de voorbije twee à drie jaar traditioneel een debat gehouden over de sociaal-culturele sector. Ik ben niet van plan om dit opnieuw te doen. De bijkomende middelen, voor het in gang zetten van een nieuw decreet, de fameuze 50 miljoen frank, is voorzien. De minister wil deze 50 miljoen frank niet toewijzen, maar afwachten welke problemen in de sector naar voren komen om daar eventueel aan tegemoet te komen. Ik onderschrijf deze denkwijze. Hetzelfde geldt voor de discussie over de steunpunten. Ik wil me niet herhalen, alleen moet er vlug een decreet komen dat de situatie van de steunpunten regelt. Ik weet dat dit in de maak is.

Het tweede punt gaat over een aantal nationale bevoegdheden, waar noch dit parlement noch de minister van Cultuur bevoegd voor zijn, maar die een sterke invloed in Vlaanderen uitoefenen. Voorts wil ik nog iets zeggen over de infrastructuurnota. U kunt bijna vermoeden wat.

De Belgische structuur bevat een aantal elementen die een erg nefaste invloed hebben op het cultuurbeleid in de gemeenschappen. Dan heb ik het onder meer over de auteursrechten. Dat is natuurlijk een federale bevoegdheid. De verenigingen die terzake bestaan, namelijk Sabam en de verenigingen voor de inning van de billijke vergoeding, zijn federale vennootschappen : het zijn privaatrechtelijke vennootschappen die gemachtigd zijn om namens de auteurs de rechten te innen. Hoewel Vlaanderen meer middelen gaat investeren in de jeugdinfrastuctuur en de jeugdsector, worden die deels gerecupereerd door de verhoging van de Sabam-bijdrage en de invoering van de billijke vergoeding. Ik ben het niet eens met het idee van mevrouw Van Hecke om de billijke vergoeding te laten betalen door Vlaanderen. Door de minister en van hieruit is er genoeg onderhandeld om een KB tot de invoering van die vergoeding tot stand te brengen. Dat was erg voor de sector. Maar ik vind

niet dat Vlaanderen moet opdraaien voor die vergoeding. De vraag is alleen welke impact al deze zaken hebben op het Vlaamse cultuurbeleid.

Wanneer Sabam een verdubbeling en een verdriedubbeling van haar tarieven aankondigt, dan heeft dat een enorm effect op de culturele sector, maar ook en vooral op de jeugdsector. Bovendien is er sprake van allerlei andere verhogingen in de privé-sector. Dan heb ik het over de huur van materiaal en dergelijke. In Vlaanderen en België wordt dit dus een moeilijke zaak. Vanuit de bevoegdheid Cultuur heeft Vlaanderen daar weinig over te vertellen. Over het voorstel van Sabam om in de toekomst de tarieven op te trekken is er nu overleg. Maar men heeft eerst geprobeerd om dit zonder enig overleg door te drukken. Ik wil erop aandringen dat Vlaanderen, net zoals met de billijke vergoeding, overleg zou voeren met Sabam, en andere auteursrechtelijke maatschappijen.

Onze commissie plant reeds een bezoek aan Sabam. Er is natuurlijk een verschil tussen de auteursrechtelijke bevoegdheid zelf en de inning van de auteursrechten. Ik wil erop aandringen dat Vlaanderen eens nagaat of er wat dat laatste betreft geen initiatieven mogelijk zijn. Hetzelfde geldt voor het statuut van de kunstenaar, waarop we nog altijd wachten. Minister Vandembroucke heeft de stellige bedoeling om dit statuut tot stand te brengen, maar toch merken we dat er een ongehooflijke vertraging ontstaat. Die is nationaal te verklaren, en niet vanuit de Vlaamse bevoegdheid. Het is aan onze commissie en aan dit parlement om uit te zoeken welke initiatieven terzake nog kunnen worden genomen.

Dan wil ik het hebben over het infrastructuurfonds. In de commissie voor Cultuur hebben we een hele dag gedebatteerd over de begroting. Ik ga dus niet meer in op de details. De planning van dit infrastructuurfonds is op zich een zeer goede zaak : men plant op middellange termijn wat men gaat doen op het vlak van culturele infrastructuur. Over de vraag hoe men gaat investeren en hoe men de subsidies van dat fonds gaat gebruiken ontstaat echter meteen een andere discussie. Ik zei het reeds in de commissie : ik wil helemaal niet meedoen aan een territoriumstrijd. Ik wil ook niet alleen maar gaan discussiëren over wat er nu naar Antwerpen en wat er naar Gent gaat. In de commissie heb ik trouwens gepleit voor het MAS in Antwerpen.

Wat Gent betreft, stel ik alleen maar het volgende vast, waarbij ik meteen ook wil opmerken dat de schuld natuurlijk niet enkel bij de Vlaamse Ge-

Vandenbossche

meenschap ligt. Doordat de culturele infrastructuur in Gent voor het grootste gedeelte stedelijke infrastructuur is en door het feit dat men in het verleden de trein heeft gemist om Vlaamse instellingen op het Gentse grondgebied te hebben, vindt men via zo'n infrastructuurfonds die scheef trekking terug. De verhouding van de middelen die naar Gent gaan en die naar Antwerpen gaan, is 1 op 6. Daarnaast zijn er natuurlijk ook nog de andere steden en gemeenten in Vlaanderen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Vandenbossche, het is zeker niet mijn bedoeling – noch uw bedoeling, neem ik aan – om de regionale verschillen te gaan uitspitten. Als men een dergelijke vergelijking maakt, moet men toch ook rekening houden met het feit dat in het verleden de opera in Gent gerenoveerd is. Het wordt nu tijd dat iemand zijn verantwoordelijkheid opneemt voor de renovatie van de opera in Antwerpen. Ik zou niet graag hebben dat daar bakstenen naar beneden beginnen te vallen. Dit is duidelijk een verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap. Op die manier spreken we natuurlijk onmiddellijk over een half miljard frank. Daardoor ontstaan er dan natuurlijk een aantal scheeftrekkingen. Zoals gezegd, heeft de opera in Gent al veel geld gekost en zal die in de toekomst nog geld kosten. Ik zal mijn verantwoordelijkheid blijven nemen. Alleen probeer ik nu toch ook een beetje privé-geld bijeen te halen om de twee balzalen in Gent nog te renoveren. Hoe dan ook, in Gent is er ook al heel wat gebeurd.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de minister, u mag me niet verkeerd begrijpen. De renovatie van de opera in Antwerpen breng ik hier zelfs niet in rekening.

Over dat infrastructuurfonds wil ik nog twee dingen zeggen. Ten eerste is er de situatie van het Gents Forum. Soms zijn de bewoordingen in die infrastructuurnota zeer bizar, aangezien dat Forum ook bij Gent wordt gezet, wat de muzieksector betreft. Op zich is er geen probleem om dat te doen. De vraag is echter wat deze beslissing nopens het Forum precies inhoudt. Dat is immers een andere vraag. De uiteindelijke beslissing volgt in 2004. Ondertussen moet er verder onderzoek worden verricht. Wat vraagt de minister nu eigenlijk juist? Dat is een belangrijke vraag. Daarnaast is er ook de vraag wie dat zal uitvoeren. Welke garantie is er tenslotte dat men in 2004 tot een beslissing zal komen, die positief zou moeten zijn.

Ten tweede heb ik nog een vraag. Ik lees dat men van de Brugse concertzaal een Vlaamse infrastructuur gaat maken. Mijns inziens is dat een goede beslissing. Ik wil echter wel even ingaan op de redenering die men opbouwt. De cijfers over de tekorten voor de bouw van deze zaal variëren, maar laten we het houden op een half miljard frank. Die tekorten gaat de Vlaamse Gemeenschap niet overnemen. Wel is het zo dat vanaf 2003 de Vlaamse Gemeenschap voor een symbolische frank het gebouw zal overnemen en in de toekomst de werkingskosten zal betalen. Dat is natuurlijk een heel handige oplossing voor de ontstane tekorten. Eigenlijk smeert men die tekorten in de toekomst uit via de werkingskosten die men op zich zal nemen. Dit is toch een juiste weergave van de feiten?

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : In de vaststelling van de heer Vandenbossche onderschrijf ik dat er inzake musea en dergelijke in Gent inderdaad heel veel stedelijk eigendom is. Mijns inziens is het de taak van de stad Gent om in het kader van het kerntaakdebat hier een duidelijk voorstel en een duidelijke visie naar voren te schuiven.

Wat het Forum betreft, denk ik dat de minister in de commissie een zeer duidelijk antwoord heeft gegeven. Hij heeft gezegd dat het een project is waar hij volledig achter staat. Hij wil dat het er komt. Volgens mij is dat toch een zeer sterk engagement. Daarnaast heeft hij inzake publieksbereik, inzake de goede samenwerking met de andere culturele actoren en inzake het voorziene sponsorgeld ook duidelijk gesteld dat dit toch wel heel hoog gegrepen was. De verschillende overheden moeten constructief samenwerken, en in het bijzonder moet de stad Gent meewerken aan een adequaat antwoord op deze vragen.

De heer Dany Vandenbossche : We kunnen de discussie nu niet heropenen, maar we zullen dat nog wel doen, want uw redenering klopt niet. Er wordt een architectuurwedstrijd gesubsidieerd, en intussen zou worden geprobeerd de gestelde vragen te beantwoorden. De vragen kunnen echter leiden tot de conclusie dat het concept van de zaal niet overeenstemt met de vragen en met de uitgangspunten van de architectuurwedstrijd. Bovendien, wie zal die bijkomende vragen beantwoorden?

Minister Bert Anciaux : Zo onschuldig is het nu ook weer niet. Ik heb niet alleen maar vragen gesteld, mijn vragen hielden ook een bedoeling in. Mijn vragen over de samenhang tussen het Forum en de andere culturele actoren in Gent waren als

Anciaux

aansporing bedoeld tot het sterker maken van die samenhang in het concept van het Forum zelf. Mijn vraag of het Forum geen versterking moest zijn van het gehele culturele landschap in Vlaanderen, in plaats van zich op te stellen als concurrent ten koste van het culturele veld, was bedoeld om te worden opgenomen in het project van het Forum, zodat dat zich inderdaad niet als concurrent zou opstellen, maar versterkend en complementair zou werken. De bedoeling van mijn vragen was dus telkens dat het antwoord in het concept zou worden opgenomen.

De heer Dany Vandebossche : De discussie zal wel nog worden gevoerd in de commissie. Ze is ook bezig in Gent, voor de zoveelste keer, en daar wordt gezegd dat hoe meer erover wordt gedebatteerd, en hoe meer studies erover worden gemaakt, hoe kleiner de kans wordt dat het project wordt gerealiseerd. Dat is ook mijn persoonlijke opinie daarover, en uit de evolutie van de debatten in de voorbije weken blijkt dat ik er niet zo ver naast zit. We komen er ongetwijfeld nog op terug. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Aan de orde is de bespreking van de beleidsdomeinen Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting, Stedelijk beleid, Institutionele en Bestuurlijke Hervormingen, Ambtenarenzaken, Brussel en de Vlaamse Rand.

De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik wil in dit korte tijdsbestek namens mijn fractie een aantal aandachtspunten naar voren brengen die rechtstreeks verband houden met wat sinds kort vrij mooi Bestuurszaken wordt genoemd, namelijk het beleidsdomein Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken. Vervolgens zal ik kort ingaan op het Stedelijk Beleid.

De lokale besturen worden algemeen erkend als de basis van de binnenlandse bestuursorganisatie, als eerstelijnsbesturen die dicht bij de bevolking staan en die het best geplaatst zijn om de noden van de mensen te detecteren. Althans in woorden is iedereen het daarmee eens, maar een weerspiegeling daarvan in de manier waarop de hogere overheid met die besturen omgaat, laat op zich wachten. Niemand kan ontkennen dat het ongenoegen bij de lokale besturen het afgelopen jaar een waar hoogtepunt heeft bereikt. Vooral de aanvallen op de ge-

meentelijke financiën bleven daarbij hoog op de agenda staan, en zorgden voor heel wat beroering.

Het gegeven is voldoende bekend : het gaat om een combinatie van enerzijds meer uitgaven en anderzijds minder inkomsten. Die combinatie zal uiteindelijk de gemeentelijke fiscaliteit de hoogte in jagen. We kunnen dat nu al vaststellen. Vandaag nog meldde een persbericht verhoogde fiscale maatregelen in de stad Gent. Gemiddeld bedroeg de APB in 2000, 6,59 percent, waar dit in 2001 is opgelopen. Voor 2002 mogen we een verdere stijging verwachten. Hetzelfde zien we bij de opcentiemen op de onroerende voorheffing, die stegen van een gemiddelde van 1074 in het jaar 2000 tot een gemiddelde van 1168 in 2001.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik beschik over veel geduld en een grote luisterbereidheid. Ik kan veel kritiek slikken, maar ik snap niet waarom de heer Van der Poorten beweert dat de Vlaamse regering de financiële middelen van de gemeenten voortdurend aanvalt.

Uit de cijfers blijkt dat de middelen van de gemeenten tussen 1999 en 2003 met 18 percent zullen stijgen. Die stijging zal ook effectief worden doorgevoerd. Iemand moet me eens, op basis van de beschikbare cijfers, bewijzen dat dit niet klopt.

Een aantal gemeenten verzwaren hun fiscaliteit. Dit behoort evenwel tot de gemeentelijke autonomie. Dit is een keuze die elk gemeentebestuur moet maken, maar het is geen wet van Meden en Perzen.

Het is gemakkelijk voor een gemeentebestuur om de fiscaliteit te verzwaren en de inwoners te vertellen dat de Vlaamse regering de grote boosdoener is. Volgens die mensen wil de Vlaamse regering de gemeenten betuttelen, wil ze alles zelf regelen en legt ze steeds nieuwe verplichtingen op.

Sinds enkele maanden hanteert de Vlaamse regering dienaangaande een nieuwe regel. Elk initiatief of voorstel gaat steeds gepaard met een financiële nota die de repercussies op de gemeentelijke financiën weergeeft. De voorbije vier maanden heeft de Vlaamse regering de financiële lasten van geen enkele van haar beslissingen naar de gemeenten doorgeschoven. Ik daag iedereen uit om het tegendeel te bewijzen. Ik kan deze goedkope en helemaal niet waarheidsgetrouwe verklaringen niet langer aanvaarden. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, u hebt blijkbaar niet goed geluisterd. Ik heb daarnet gezegd dat de gemeentelijke financiën worden aangevallen. Ik heb evenwel niet gezegd dat de Vlaamse overheid al die aanvallen uitvoert.

Ik stel trouwens vast dat een aantal mensen de huidige situatie blijven relativeren. Ik weet dat cijfers niet alles kunnen verduidelijken. Aan de hand van cijfers kan men aantonen dat de helft van de mensen die scheiden mannen zijn en dat de helft van de mensen die niet scheiden vrouwen zijn. Cijfers zeggen dus niet alles.

Volgens sommige mensen is het normaal dat vele gemeenten tijdens het eerste jaar van een legislatuur de belastingen voor de hele legislatuur of voor een deel ervan optrekken, eventueel met de bedoeling om ze naderhand weer terug te schroeven. Volgens die mensen is het ook normaal dat gemeenten, die alsmat om meer autonomie schreeuwen, eenmaal ze die autonomie verkrijgen, ze ook hun verantwoordelijkheden moeten opnemen op fiscaal vlak.

Ik weet niet of dit allemaal zo normaal is. Als het kalf verkeerd zit, moet een boer er zijn burenen niet bijhalen om te helpen trekken. Zowel voor het kalf als voor de koe zou dit dodelijke gevolgen kunnen hebben. Hij moet er een veearts bijhalen.

De hogere overheden kondigen met veel gedruis allerlei belastingverlagingen aan. Aangezien de ontvangsten dalen, zitten de lokale besturen in een lastig parket. Ze zijn immers gedwongen om hun belastingen te verhogen.

Ik heb vandaag in de pers vernomen dat het stadsbestuur van Gent, dat met de gevolgen van een aantal federale en Vlaamse beslissingen wordt geconfronteerd, heeft besloten om de opcentiemen te verhogen.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : De minister heeft er terecht op gewezen dat het nieuwe Gemeentefonds over aanzienlijk meer middelen zal beschikken, veel meer dan men had verwacht.

Laat ons een kat een kat noemen. Waarover discussiëren we elke week opnieuw in de commissie ? Over de gevolgen van de politiehervorming, en dat is een federale beslissing. Desalniettemin heeft de minister dienaangaande verklaard de belangen van de Vlaamse gemeenten te willen verdedigen. Een minister die de verdediging van de Vlaamse ge-

meenten op zich wil nemen ten overstaan van de federale regering, hier de mantel uitvegen, getuigt mijns inziens van een weinig constructieve houding.

Tot slot vraag ik u voorzichtig te zijn met uw voorbeeld van de stad Gent. In Gent is de fiscale druk in de voorbije jaren gedaald tot onder het gemiddelde niveau van de meeste Vlaamse steden. Het stadsbestuur is dus te ver gegaan in het verlagen van de fiscale inkomsten en het enige wat het nu doet, is dat op een aanvaardbaar niveau terugbrengen. Men kan moeilijk meer willen uitgeven én de belastingen verlagen.

Laten we ook de goede zaken onder de aandacht brengen. Indien er problemen zijn omwille van een federale maatregel en de minister bereid blijkt de Vlaamse steden en gemeenten dienaangaande te verdedigen, dan verdient hij onze steun.

Zoek dus geen spijkers op laag water. De minister heeft immers aan de hand van cijfers duidelijk aangetoond dat de stijging van het Gemeentefonds significant is en niet te ontkennen valt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb veel respect voor de heer Van der Poorten, maar kan me niet van de indruk ontdoen dat hij een pion is in het raderwerk van de CD&V-strategie om te proberen de federale en Vlaamse lastenverlagingen uit te hollen en als een gemeentelijke vestzak-broekzakoperatie voor te stellen.

De stijging van het Gemeentefonds en de inspanningen in het kader van de politiehervorming tonen aan dat men hier een spel speelt dat ik niet kan dulden en dat ik persoonlijk wens aan te klagen. (*Applaus*)

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer Denys, ik kan best begrijpen dat de meerderheid dit niet graag op haar palmares krijgt. Op dat gebied met open kaarten willen spelen is niet gemakkelijk, zeker niet als men ook nog wil winnen.

Het verhaal van de mooie beloften wordt er inderdaad minder rooskleurig door, hoezeer u ook de nadruk legt op de bedenkelijke evolutie die de gemeentelijke financiën doormaken, hoezeer u er ook op wijst dat de problemen allemaal zo erg niet zijn, dat ze te dramatisch worden voorgesteld.

We hebben al meermaals te horen gekregen dat de belastingverhogingen onterecht zijn. Het wordt

Van der Poorten

mijns inziens de hoogste tijd dat men ook in de politiek overschakelt naar meer witte producten, los van al te veel bedrieglijke verpakkingen. Men moet de dingen durven stellen en noemen zoals ze zijn. De burger heeft het volste recht te weten dat zaken die vanuit federaal en Vlaams niveau aan de lokale besturen worden opgelegd, noodgedwongen tot een verhoging van de lokale belastingen zullen leiden.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : U zegt alweer ‘opgelegd vanuit federaal en Vlaams niveau’. Kunt u één voorbeeld geven van een door de Vlaamse regering opgelegde maatregel waar geen bijkomende middelen tegenover staan ?

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, op dat gebied geef ik dus toe dat ook het Vlaams Parlement de hand aan de tang moet houden. We hebben hier al te vaak meegemaakt dat we over decreten stemmen waarbij het gemeentelijk beleid telkens als het uitvoeringsarmpje wordt beschouwd en mede in dat beleid wordt betrokken. In dit verband verwijs ik ook naar het kerntaken-debat dat op 12 september jongstleden werd opgestart. Hopelijk zal het vruchten afwerpen.

De blijvende druk waartegen burgemeesters van diverse pluimage – waarmee ik een CD&V-strategie wil tegenspreken – hebben gereageerd, heeft uiteindelijk geleid tot een aankondiging van een verhoging van het Gemeentefonds.

Mijnheer Holemans, dit werd aangekondigd, maar er was nog maar pas dienaangaande een rondzendbrief verstuurd of het werd al teruggeschroefd. Voor lokale besturen die ondertussen een meerjarenplanning hebben uitgewerkt, of goedgekeurd, houdt dit in dat deze reeds verkeerd zit. Vanuit bestuurlijk oogpunt is dit toch niet verantwoord.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Wat het terugschroeven betreft, verwijs ik naar de discussies die ik in dit parlement heb gevolgd met betrekking tot de gevolgen van 11 september en de verslechterde economische situatie. De florissante inschatting die in het begin van het jaar werd gemaakt, kon op het einde van het jaar niet meer worden bevestigd. De oppositie vroeg herhaaldelijk hoe we het verschil tussen nu en het begin van 2001 verklaarden. De

oppositie heeft de Vlaamse regering verweten dat ze daar te weinig rekening mee houdt. Ik ben verantwoordelijk voor het Gemeentefonds. Alle ministers samen zijn verantwoordelijk voor de financiële situatie van de Vlaamse begroting. We hebben samen beslist dat de groeivoet bovenop de index vanaf 2003 2,5 zou bedragen. Na 11 september hebben we dat niet behouden.

U verwijt ons nu dat we die realistische inschatting hebben gemaakt. Uw fractie heeft niet kunnen nalaten voortdurend de vinger op de wonde te leggen. Uw fractieleider, de heer Van Rompuy, heeft herhaaldelijk gevraagd wanneer de regering nieuwe ontwerpen van decreet zou indienen. Wij voeren nu decreten uit die in een vorige legislatuur werden goedgekeurd. Als lid van deze regering ben ik gehouden om die decreten en regelgevingen uit te voeren. Uw verwijt is niet juist en bovendien diabolisch.

U weet zeer goed dat op basis van het kerntaken-debat wordt afgesproken welke verantwoordelijkheden op welke niveaus worden opgenomen en welke financiële middelen daarvoor nodig zijn. We maken een logische en correcte politieke beoordeling. Uw kritiek is te veel ingegeven door rancune en getuigt van een ongeloofwaardigheid die uw fractie in het verleden heeft tentoongespreid. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, als u zo kregelig doet, krijg ik de indruk dat u een verborgen agenda hebt.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de heer Van der Poorten vertelt wel onwaarheden. We moeten de zaken in de juiste context plaatsen. De gemeenten hebben het inderdaad vandaag moeilijk. En we moeten het verschil maken tussen vroeger en nu en bijvoorbeeld beseffen dat het Gemeentefonds vroeger niet geïndexeerd was en nu wel !

Mijnheer Van der Poorten, bij het einde van de vorige legislatuur heeft men gauw gauw een pact met de gemeenten gesloten. Ik heb me daar toen van gedistantieerd en dat was niet uit politieke overtuiging of omdat mijn fractie me dat gebod. U hebt toen ingezien dat er wat moest veranderen : geen indexering, lagere bedragen, versnippering van alle mogelijke subsidies. Daartegen hebben we vroeger over de partijgrenzen heen geprotesteerd. We hebben toen gevraagd aan de VVSG om te praten met

De Maght-Aelbrecht

de verschillende ministers. U weet even goed dat een aantal ministers botweg weigerden te luisteren. De ministers die dat wel deden, hadden geen centen ter beschikking. We moeten de discussie voeren !

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Ook ik zal straks een betoog houden voor verbetering van de binnenlandse aangelegenheden, want wat tot vandaag gebeurde, hoort niet. Ik wil de garantie krijgen dat het regeerakkoord wordt uitgevoerd. Daarin staat immers dat voor elk voorstel moet worden bepaald hoeveel het zal kosten en wie zal instaan voor de betaling ervan. Als een project de burger niets mag kosten, dan mag het de burger ook echt niets kosten. Voor mij telt immers wat in totaliteit uit de zakken van de mensen gaat, want pas als alle kosten, de gemeentelijke, de provinciale, de Vlaamse en de federale, worden opgeteld, kan worden gesproken over het al dan niet dienen van de burgers !

Ik vraag aan alle collega's die het over dit onderwerp hebben om ook eens terug te denken aan de periode zonder indexering en met kleine en versnipperde bedragen. Zelfs in een noodsituatie werd pas over een project beslist na een tot twee jaar. Zelfs als projecten werden toegezegd, liepen we het risico om achteraf geen centen te krijgen. Ik zal het straks misschien nog hebben over de gevolgen van de vrijmaking van de energiemarkt. Het is in elk geval duidelijk dat we voor grote uitdagingen staan.

Ik hoop dat de Vlaamse regering haar woord houdt. Sinds vier maanden wordt immers voor elk project bepaald hoe hoog de kosten zullen zijn en wie zal instaan voor de betaling ervan. Het kerntakendebat is voor mij het van het. Het is noodzakelijk dat we door dat debat geraken en dat we afspraken maken over de partijgrenzen heen. We moeten nadenken in het voordeel van de gemeenten, de provincies en Vlaanderen, maar we moeten ook verwijzen naar het federaal parlement. Als we het niet met elkaar eens worden, dan zullen we het inderdaad heel moeilijk krijgen. Ik roep daarom op om het debat neutraal te voeren en alle krachten te richten op het totstandkomen van het gemeentenprovinciedecreet dat we in 2002 moeten opstellen. We moeten samen nadenken over de wijze waarop de financiën van en voor de gemeenten moeten worden beheerd. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mevrouw De Maght, ik geef toe dat vroeger teveel taken werden doorgeschoven. Ik heb dat indertijd meermaals aangeklaagd. Ik ben op dat vlak niet eng van geest. U hebt gelijk dat het werken zonder indexering in een bepaalde crisisperiode werd beschouwd als een norm. U moet toch ook toegeven dat nu problemen ontstaan voor de gemeenten. Ik vind het goed dat het Gemeentefonds zal worden gehonoreerd, maar het is toch opmerkelijk dat eerst een bepaalde norm naar voren wordt geschoven, die vervolgens wordt gewijzigd terwijl sommige gemeenten reeds de eerste norm in hun meerjarenplanning hebben gehanteerd. Ik heb daarbij bedenkingen omtrent het houvast dat men zodanig aan gemeenten geeft.

Omtrent de problematiek van de politiehervorming heb ik alle lof voor de minister. Ik wil hem vragen om de federale regering systematisch op te blijven volgen opdat de toezeggingen over de kosten voor de politiehervorming zouden worden nagekomen. Die hervorming volgt een hobbelig parcours. Ik sta dan ook enigszins wantrouwig tegenover het nakomen van de afspraken.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik apprecieer de benadering van mevrouw De Maght. Het klopt dat op het einde van de vorige legislatuur misschien te vlug werd gewerkt aan het Pact met de Gemeenten. De essentie van de zaak is echter dat het Vlaams beleid dat in dit parlement, al dan niet op regeringsinitiatief, wordt uitgedokterd en omgezet in decreten, dode letter blijft als in de praktijk niet kan worden gerekend op de volle medewerking van de gemeenten.

De gemeenten worden overspoeld met nieuwe reglementeringen, met allerlei papier en met allerhande opdrachten. Dat is de realiteit.

Kerngedachte in het Pact met de Gemeenten was om tot betere afspraken te komen over wie wat doet. In die zin is het kerntakendebat op zijn plaats en komt het op tijd. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat de steden en gemeenten de beste partners zijn voor de uitvoering van het Vlaams beleid. Bijna alle gemeenten kampen met zware financiële problemen. Ze krijgen daarenboven steeds meer opdrachten, terwijl de ontvangsten dalen. Het vrijmaken van de energiesector op Eu-

De Roo

ropees vlak bijvoorbeeld zal meebrengen dat de dividenden zullen dalen. Ik zeg niet dat dit de schuld is van de Vlaamse regering, maar het heeft gevolgen. Ook tal van andere federale maatregelen hebben gevolgen voor de gemeenten.

We appreciëren de inspanningen van de heer Van Grembergen dat hij als minister van Binnenlandse Aangelegenheden de woordvoerder wil zijn van de steden en gemeenten ten aanzien van de federale overheid inzake de politiehervorming. Dit moet voor de gemeenten een nuloperatie zijn. Ik hoop dat dat lukt. Op uw aanraden wordt overal een te evalueren en te verrekenen meerkost ingeschreven. Als dit echter niet wordt ingevuld, hebben we een groot probleem. Ik hoop dat we de volgende maanden wat dat betreft op dezelfde golflengte blijven zitten.

Mijnheer de minister, onderschat de moeilijkheden en de overvloed aan opdrachten voor de gemeenten niet. De beste partners voor het Vlaams beleid zijn de steden en gemeenten. Laat ze daarom niet in de steek.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : De Vlaamse regering beseft dat de steden en gemeenten erg belangrijk zijn op het vlak van beslissingen en verantwoordelijkheden. Dit staat ook in het Vlaams regeerakkoord. De hele operatie inzake beter bestuurlijk beleid, de nieuwe gemeentewet en het provinciedecreet en het kerntakendebat hebben de bedoeling om dat apparaat in 2002 inhoudelijk te veranderen. Het zit historisch vastgeroest. Ik ben een partner van degenen die het gemeentelijk belang als essentieel in de democratie beschouwen. Ik wil wel benadrukken dat er geen mirakels bestaan. Er moet steeds overleg zijn en afwegingen moeten worden gemaakt. Ik ben niet kregelig, maar alle elementen moeten wel in de discussie worden gebracht.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Ik wil wat de heer De Roo zegt, enigszins nuanceren. De gemeenten appreciëren de inspanningen van de Vlaamse regering inzake de meerkost van de politiehervorming. De verantwoordelijkheid moet echter worden gedragen door degenen aan wie ze toekomt. Ik was een beetje later hier, omdat ik even wou nagaan of ik het document wel bijhad. Het is een federale

rondzendbrief waarin minister Duquesne zich engageert. We moeten de verantwoordelijkheid bij de juiste personen en instanties leggen. De federale regering moet in deze kwestie haar verantwoordelijkheid opnemen. We kunnen enkel waarderen wat de Vlaamse overheid in deze aangelegenheid heeft gedaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer Van Dijck, het ging over de lokale organisatie. De lokale besturen worden op federaal niveau geconfronteerd met toezeggingen op het financiële vlak en op het Vlaamse niveau met de goedkeuring van de personeelsformaties. Het ene heeft toch gevolgen voor het andere. Ik maak geen verwijten aan de Vlaamse overheid alleen, maar aan de overheid in haar geheel. Die overheid maakt het de lokale besturen tot op heden immers bijzonder moeilijk.

Ik wil nu even verwijzen naar het kerntakendebat. In dat debat is het de bedoeling de bevoegdheden te leggen bij het bestuursniveau dat het best geschikt is om ze uit te oefenen. Wij vinden dat een behoorlijk bestuur een antwoord moet kunnen geven op de vragen en de behoeften van de burgers. De burger moet centraal staan en van een optimale dienstverlening kunnen genieten.

Wij hebben een aantal uitgangspunten in verband met die herverdeling van bevoegdheden. Het eerste is dat de herverdeling moet gebeuren vanuit het principe van de subsidiariteit. De verschillende taken moeten worden uitgevoerd door de niveaus die daar het meest voor geschikt zijn. Wij kiezen voor de gemeente als politiek basisniveau. Het tweede uitgangspunt is dat de afbakening van de kerntaken van de verschillende niveaus moet gebeuren vanuit de notie dat elk bestuur zijn eigen kenmerken en mogelijkheden heeft. Dit is een pleidooi voor maatwerk en differentiatie. Het derde uitgangspunt is dat het lokale bestuur een aanspreekpunt moet zijn. Daarom willen wij de éénloketsfunctie verder uitbouwen. De lokale overheid moet natuurlijk ook de regisseur van de lokale gemeenschap zijn. Daarvoor zijn krachtige lokale besturen nodig met brede bevoegdheden. We hebben lokale besturen nodig die herkenbaar en aanspreekbaar zijn. Het vierde uitgangspunt is dat om de toegewezen taken op een degelijke manier te kunnen uitvoeren, in voldoende financiële middelen moet worden voorzien. Het vijfde uitgangspunt is dat een vorm van soepel toezicht nodig blijft.

In verband met het binnenlands bestuurlijk beleid wil ik even citeren uit een vrije tribune die in 1993 in Het Volk verscheen. Daarin schreef de auteur : 'Geef aan de natuurlijk gegroeide eenheden, aan

Van der Poorten

de gemeenten, alle bevoegdheden en middelen die ze aankunnen. Als wij in die zin het roer omgooien, snel en doortastend, bedachtzaam en geval per geval afwegend voor de meer landelijke fusies, zullen de resultaten niet min zijn.' Dat waren wijze woorden van de toenmalige VU-fractievoorzitter in de Vlaamse Raad. Mijnheer de minister, wij kijken daar benieuwd naar uit.

Over het stedelijk beleid heb ik niet zoveel te zeggen. Er is in het aflopend jaar op dit vlak ook niets gebeurd. Voor het komend jaar dient zich nu een nieuw innoverend ontwerp van decreet aan in verband met een stadsvernieuwingsfonds. In de regeringsverklaring werd daarnaar verwezen als een van de grote instrumenten voor stadsvernieuwing. Het ontwerp dat voorligt, voorziet volgens mij niet onmiddellijk in de oprichting van een stadsvernieuwingsfonds op zich. Het biedt wel aan een aantal steden en gemeenten de mogelijkheid om middelen te ontvangen om de leefomgeving in bepaalde stadsdelen te verbeteren en om innoverende projecten te realiseren. Dat geld zou komen van het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven.

Ik heb bij het voorgaande mijn bedenkingen. Het gaat immers niet echt om de oprichting van een stadsvernieuwingsfonds. Het lijkt om een kopie te gaan van het vroegere Mercuriusfonds. Ik denk dat het verplicht maken van projectmatig werken, geen goede zaak is. Dat was een algemene kritiek bij de oprichting van het SIF. Nu gaat men opnieuw die richting inslaan. Het zou ook slaan op 34 Vlaamse steden en gemeenten : dat betekent een uitholling van het systeem. Eigenlijk telt Vlaanderen amper twee grote steden, aangevuld met een tiental kleinere. Mijnheer de minister, ik vrees dat dit zal leiden tot een regelrechte politieke marchandage. In de commissie gaf u bovendien zelf al aan hier niet erg gelukkig mee te zijn.

Ik wens ook een aantal beschouwingen te maken inzake Ambtenarenzaken. In de beleidsbrief staat dat 2002 volledig in het teken zal staan van de concrete implementatie van de in een Leuvens café genomen optie over de hervorming van de administratie. De nieuwe structuur zou op 1 januari 2003 operationeel worden. Mijnheer de minister, ik geloof niet dat die timing gerespecteerd zal worden. De aangekondigde ontwerpen van kader- en comptabiliteitsdecreet hadden al klaar moeten zijn. Dat is echter nog niet het geval. Er zou zelfs nog geen afstemming zijn met het politiek niveau.

Trouwens, hoever staat het met de sectorale invulling ? Hebben alle ministers al hun huiswerk gemaakt ? Zijn deze reeds ingediend voor screening ? Indien ja, zijn die voorstellen dan al bijgewerkt ? Volgens mijn informatie is dit niet het geval. Zal bijvoorbeeld, Buitenlandse Handel deel uitmaken van het Buitenlands Beleid of van Economie, zoals minister Gabriëls uitdrukkelijk wenst ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van der Poorten, enkel het departement voor Landbouw moet zijn huiswerk over de sectorale invulling nog maken. Binnen de regering is er een overeenkomst over de domeinen voor wat de horizontale en verticale departementen betreft. De Vlaamse regering heeft bovendien beslist dat het Buitenlands Beleid ook de Buitenlandse Handel omvat. Dit werd reeds overeengekomen nog voor ik tot minister werd benoemd.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, ik dank u voor de toelichting.

Ik vrees dat de hervorming van volgend jaar ertoe zal leiden dat de administratie voornamelijk naar zichzelf zal kijken. Ondanks het feit dat de regering een open communicatiebeleid had aangekondigd – en dat is in dit geval ook nodig – is dat op dit moment niet het geval. Bij de ambtenaren heerst er een grote ongerustheid.

Het klopt dat een hervorming steeds vragen oproept. Dit zou echter vermeden kunnen worden indien de informatiedoorstroming naar het eigen personeel beter zou gebeuren. Het is onwaarschijnlijk dat dit niet gebeurt naar het eigen korps. Dit werkt voor de ambtenaren demotiverend. Het ergste zou zijn indien de dienstverlening hieronder zou lijden.

Mijnheer de minister, u moet zich hier voldoende rekenschap van geven. Een bepaald concept, dat door dure externe studie bureaus werd opgesteld, kan in theorie wel zeer mooi zijn, maar in de praktijk zijn het mensen die het concept gestalte moeten geven. Dit wordt volledig over het hoofd gezien. Onze 30.000 ambtenaren weten niet waar ze aan toe zijn. De mensen weten niet wat er binnen het departement wordt gehouden of gebracht. Heel wat mensen zijn ongerust omdat ze niet weten of

Van der Poorten

de eigen dienst op termijn binnen het departement zal blijven of terecht zal komen in een intern of extern verzelfstandigd agentschap. Zelfs de leidend ambtenaren kunnen de vragen van het personeel of van de vakbonden niet beantwoorden.

Ik betwijfel sterk of de timing die u vooropstelde haalbaar zal zijn. Als de algemene beginselenwet er niet snel komt, zal men dit proces namelijk kunnen wegvegen. Ik vrees ook dat de meest elementaire bouwstenen voor het doorvoeren van de hervorming momenteel ontbreken. Ik kom daarmee terug op de essentiële vraag die ik hierover vorig jaar al stelde. In hoeverre draagt de aangekondigde hervorming bij tot een grotere performantie ?

Minister Paul Van Grembergen : Uw verhaal is mij bekend. Wat de onrust betreft, zal het wel lukken, dit komt wel goed.

U mag echter niet vergeten dat het hier gaat om een operatie waarbij grosso modo 25.000 ambtenaren zijn betrokken. Wanneer men een dergelijk apparaat doorlicht, wanneer men de verantwoordelijkheden opnieuw wil vastleggen en verantwoordelijkheden wil geven, geeft dat altijd aanleiding tot persoonlijke onrust bij een aantal van die 25.000 ambtenaren. Als dat echter de beoordeling zou zijn die ons moet tegenhouden om deze operatie door te voeren, dan blijft u gevangen in een conservatief, behoudsgezind systeem. Het is een ongelooflijk zware opdracht om heel dat ambtenarenapparaat zo goed mogelijk te laten functioneren. Ik weet heel goed dat er behoudsgezinde reflexen zijn en dat er argwaan is. Ik kan u alleen maar zeggen dat de leidende ambtenaren hierbij voortdurend worden betrokken, dat hierover vergaderingen worden belegd met zeer veel ambtenaren, en dat de doorstroming van de ideeën steeds als doel wordt gesteld. De onrust die u vermoedt, bestaat wel, maar neemt niet de afmetingen aan die u voorstelt.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, ik denk hier helemaal niet conservatief over. Er zijn een aantal zaken die het waard zijn verdedigd te worden, zoals een kat haar jongen verdedigt. Ik vind dat wij de taak hebben die Vlaamse administratie, die een zeer behoorlijk peil heeft gehaald, te verdedigen. Ik betwijfel alleen of een dergelijke hervorming noodzakelijk was. Samen met anderen in dit parlement stel ik me de vraag of een dergelijke hervorming wel zal bijdragen tot een grotere performantie.

Ik blijf deze administratie verdedigen. Ik vind het onterecht dat u mij verdenkt van enig conservatisme op dat vlak. Ik krijg steeds meer de indruk dat de defensieve houding die u aanneemt, erop wijst dat ook achter deze hervorming eigenlijk een politieke operatie schuilgaat, dat ook deze hervorming een verborgen agenda inhoudt. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wissel van bevoegdheid en richt me nu tot de minister van Huisvesting, de heer Gabriëls, omwille van vergaderingen die straks nog plaatsvinden.

Naar aanleiding van het investituurdebat is reeds duidelijk gebleken dat deze Vlaamse regering een zeer ambitieus doel heeft vastgelegd betreffende de sociale huisvesting : tegen het einde van de legislatuur moeten er 15.000 bijkomende sociale huurwoningen worden gebouwd.

Vandaag stellen we vast dat ongeveer een derde van die doelstelling is bereikt. Dit betekent dat nog meer dan de helft moet worden gerealiseerd op minder dan de helft van de beschikbare bestuurstijd. Terecht stelt de minister dat de beoogde realisaties via de klassieke investeringskanalen aan het huidige ritme niet zullen worden gehaald. De VLD-fractie steunt daarom ook ten volle de intentie van de minister om op korte termijn te laten onderzoeken op welke manier de inbreng van privé-initiatiefnemers effectief en efficiënt kan worden gerealiseerd. De PPS-constructie zal net als bij het beleidsdomein Openbare Werken soelaas moeten brengen om de beoogde doelstellingen te realiseren in een mix die zowel voor de privé- als voor de publieke sector zowel tot een economische en sociale win-win-situatie kan leiden.

De VLD-fractie was nog meer verheugd over het feit dat de minister niet alleen denkt aan nieuwbouw om zijn voornaamste beleidsdoel te bereiken. Ook het reactiveren van bestaande woningen, eventueel na de vereiste renovatie, moet toelaten het doel van 15.000 woningen te halen. Deze aanpak heeft verscheidene voordelen : het gaat om kleinschalige projecten, ze zijn vaak gesitueerd in bestaande woonkernen, en noodzakelijke infrastructuur, zoals nutsvoorzieningen, is al aanwezig.

Volgens de VLD-fractie is het grootste voordeel van deze aanpak echter dat hij kan worden gecombineerd met de huurcheque, het instrument bij uit-

Guns

stek om een vernieuwend Vlaams woonbeleid tot stand te brengen.

De VLD-fractie was bij de vorige twee begrotingen tevreden dat werd voorzien in middelen voor huur-subsidies. Op die manier kan de particuliere huurder zelf bepalen waar hij zich wil vestigen, wat de vermenging van sociale groepen zal bevorderen. Bovendien kan de Vlaamse regering via deze weg een stimulans geven aan de bouwsector, aangezien het aantal huurders op de privé-markt zal stijgen, waardoor de vraag naar kwalitatieve huurwoningen zal toenemen.

Mijnheer de minister, onze fractie benadrukt eens te meer het belang van de huurcheque. Momenteel creëren de initiatieven op het vlak van sociale huisvesting, met name het van overheidswege aanbieden van goedkope huurwoningen, al te vaak bijkomende problemen. Het beste bewijs daarvoor is dat we vandaag nog twee derde van de geplande 15.000 extra sociale huurwoningen moeten realiseren.

Daarbij lokt het openbare aanbod huurders weg van de privé-markt. De prijzen van de woningen die de sociale huisvestingsmaatschappijen aanbieden, zijn immers onvergelijkbaar veel lager dan die van privé-huurwoningen. Het gevolg hiervan is een groeiende leegstand, verwaarlozing en verkrotting van privé-huurwoningen.

Het simpelweg bestraffen van deze negatieve gevolgen via een heffing op leegstand gaat voorbij aan de fundamentele oorzaken van leegstand en verkrotting. Daarom moet er een positief en bijsturend beleid worden gevoerd met behulp van instrumenten zoals de huurcheque. Op die manier wordt de woonbehoeftige gesubsidieerd, om zelf op zoek te gaan naar een voor hem geschikte en betaalbare woning. Hij is in staat een woning te zoeken op de privé-markt, die daardoor wordt genoodzaakt te voorzien in een kwalitatief en kwantitatief voldoende aanbod.

Kortom, een systeem van huurcheques leidt tot een hele cascade van positieve gevolgen, van een groter aanbod voor de huurder tot economische stimuli voor de woningbouw. De VLD-fractie is daarom van mening dat dit beleidsinstrument zo snel mogelijk reglementair en budgettair moet worden ondersteund.

Ik merk dat mijn spreektijd bijna op is. Daarom vermeld ik kort twee zaken waarvan de regering volgens de VLD-fractie dringend werk moet

maken : de eigendomsverwerving en het streven naar een mengeling van huur- en koopwoningen.

De VLD vraagt meer aandacht voor de hulpmiddelen waarmee een woonbeleid kan worden gevoerd. Door de Vlaamse Wooncode kan het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht worden gebruikt om het woonbeleid in de praktijk te brengen. Het regeerakkoord voorziet in een evaluatie van deze instrumenten, zodat het gebruik ervan kan worden afgestemd op de doelstellingen van het woonbeleid. We vragen dat die evaluatie zo snel mogelijk wordt gemaakt.

Hetzelfde geldt voor de heffing op leegstand. In de commissie heeft de minister, net zoals zijn voorganger, minister Van Grembergen, toegezegd om het parlement te betrekken bij de verdere discussies over de heffing op leegstand. Bij de bespreking van het evaluatierapport over de leegstandheffing in de bevoegde commissie in de maand juni van dit jaar werden nogal wat opmerkingen gemaakt en suggesties gedaan over het instrument die zeker de moeite waard zijn om er een verder debat aan te wijden. Dit debat moet naar onze mening zeer dringend gebeuren.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Wat het instrumentarium van PPS betreft, is er een bijkomende studie die mijn voorganger bij PriceWaterhouseCoopers heeft besteld. Ik krijg deze week de resultaten in handen. Begin 2002 zal ik het algemeen principe en de huursubsidie toelichten in de commissie. De evaluatie wordt wellicht in de eerste twee maanden van 2002 voltooid. De heffing op leegstand moet in de commissie worden besproken. Sommigen vinden dat Vlaanderen bevoegd is, anderen daarentegen stellen dat de gemeenten dat moeten doen. Daar moet duidelijkheid over komen.

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns : Het antwoord van de minister sluit mooi aan bij mijn slotbemerking. Het Vlaams woonbeleid is ambitieus en de moeite waard om te verdedigen. Na de start is de tijd angebroken om een tandje bij te steken om de doelstellingen te bereiken. Hoewel de minister nog niet zo lang bevoegd is voor deze belangrijke materie, merken we dat hij dat goed heeft begrepen. Hij zet de lijnen uit waarbinnen dit wenselijk en mogelijk wordt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in de korte tijdspanne die mij bij deze begrotingsbespreking is toebedeeld, zal ik het hoofdzakelijk hebben over het huisvestingsbeleid en in tweede orde ook over binnenlandse aangelegenheden en het stedenbeleid.

Vooreerst moet ik vaststellen dat de huidige Vlaamse regering reeds aan haar vierde minister van Huisvesting toe is : een echt record. Mijn fractie stelt zich dan ook vragen over de samenhang en de continuïteit van het huisvestingsbeleid van deze regering. Ik geef de huidige minister echter voldoende krediet en zal hem bij de begrotingsbesprekingen van volgend jaar grondiger kunnen beoordelen.

De huidige regering heeft zich in het regeerakkoord tot doel gesteld om tegen het einde van de zittingsperiode 15.000 sociale huurwoningen te verwezenlijken. We stellen vast dat deze doelstelling in het gedrang komt, want de helft van de zittingsperiode is voorbij en op basis van de gekende gegevens zijn slechts 4.864 sociale huurwoningen aanbesteed. De vraag is of de minister extra middelen zal aanwenden om deze doelstelling te halen. Of moeten we nu al besluiten dat deze doelstelling niet zal worden gehaald ? De minister verwacht blijkbaar veel heil van PPS-projecten. Het principe van samenwerking tussen publieke en privé-sector geniet onze steun, maar tot vandaag komen de PPS-projecten niet van de grond en moeten we wachten op de resultaten van de studie van het studie bureau die volgende week worden overhandigd.

Het voorbehouden van kredieten van het investeringsprogramma voor de aankoop van bestaande kwaliteitsvolle woningen om ze na renovatie in de sociale huursector onder te brengen, is erg succesvol. Dat wordt in 2002 voortgezet en geniet onze steun. Op deze manier kunnen we zeker in de steden een betere sociale mix realiseren. Dat komt uiteraard de leefbaarheid ten goede. Persartikelen omtrent vermeende wantoestanden bij de VHM hebben de sector geen goed gedaan. Wij steunen dan ook alle initiatieven van de minister om terzake meer klaarheid te scheppen en om de sociale-huisvestingssector te hervormen en transparanter en meer controleerbaar te maken. Wel betreuren wij dat het resultaat van de diverse, door de onderscheiden ministers bestelde audits op zich laat wachten, wat de sector zeker niet ten goede komt. Het Vlaams Blok steunt volledig het beleid van stimulering van huurders tot de aankoop van een eigen woning. Dit leidt tot kansenverrijking, een betere sociale mix en het verbeteren van het veilig-

heidsgevoel. Eigenaars oefenen immers een betere sociale controle uit. De promotie van een verzekering tegen inkomensverlies kan het aankoopbeleid verder ondersteunen.

Het verlenen van renovatiepremies voor het saneren van oudere woningen kan de woonkwaliteit alleen maar verbeteren en geniet dan ook onze volle steun. De heffing op leegstand en verkrotting heeft duidelijk een positieve invloed op het stedelijk weefsel gehad. Het verval van het woonpatrimonium in de steden wordt er op basis van de evaluatiecijfers door tegengegaan. De leegstandheffing moet echter dringend worden bijgestuurd. Het gaat om de aanpassing van de criteria voor de leegstand en de procedure inzake bezwaarschriften. Ook dient de tijdspanne tussen heffing en inning te worden ingekort. Onze fractie is van oordeel dat het in het kader van de subsidiariteit beter zou zijn om de heffing op gemeentelijk niveau te organiseren. Deze visie moet echter in het kader van het kerntakendebat verder worden besproken.

Inzake binnenlandse aangelegenheden juichen wij alleen maar toe dat, dankzij de regionalisering van de basiswetgeving op de gemeenten en de provincies, een stap verder wordt gezet naar een coherent en soeverein Vlaams lokaal beleid. Het uitwerken van een Vlaams gemeentedecreet en een Vlaams provinciedecreet vormt dan ook een belangrijke doelstelling en uitdaging voor het jaar 2002. Wel twijfel ik eraan of de huidige meerderheid omwille van puur politieke motieven de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester zal durven in te voeren.

De politiehervorming heeft de jongste maanden bij de gemeenten heel wat beroering teweeggebracht. Het feit dat heel wat gemeenten hun begroting niet op tijd hebben kunnen opstellen, gezien de omzendbrief van de federale minister van Binnenlandse Zaken betreffende aanvullende onderrichtingen voor het opstellen van de politiebegroting 2002 slechts op 6 december is uitgevaardigd, getuigt geenszins van een voorbeeld van goed bestuur. Wij zullen er de volgende maanden nauwlettend op toezien dat de politiehervorming voor de steden en gemeenten, zoals aangekondigd, een neutrale operatie zal inhouden.

Het kerntakendebat en het decreet tot hervorming van het Gemeentefonds zijn belangrijke uitdagingen die wij in het jaar 2002 zullen behandelen. Een vereenvoudiging van diverse regelgevingen dient hierbij centraal te staan en het statuut van de lokale mandatarissen verder te worden gevaloriseerd.

Verougstraete

Een duurzaam stedenbeleid kan alleen tot resultaten leiden als een geïntegreerd en coherent beleid wordt gevoerd. Dit is thans niet het geval. Naast stadsrenovatie zijn economische impulsen om werkgelegenheid te scheppen, investeringen om veiligheid te verhogen en een hard optreden tegen allerlei vormen van criminaliteit, vereisten om tot een verhoogde leefbaarheid te komen. Deze zienswijze mis ik in het gevoerde beleid. Het opnieuw verankeren van de steden in onze samenleving en in onze volksgemeenschap is dan ook het juiste accent dat wij wensen te leggen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Baeke heeft het woord.

Mevrouw Anne-Marie Baeke (*Op de tribune*) : Mijnhere de voorzitter, mijnheer de minister, ondanks de beperkte tijd is het nuttig om kort de miserie van het Vlaams woonbeleid onder de aandacht te brengen. De Vlaamse overheid wil dat iedereen, ook de gezinnen met de minste kansen, in een behoorlijke leefomgeving tegen een betaalbare prijs met woonzekerheid over een aangepaste woning van goede kwaliteit beschikt. Dat is de kerngedachte die iedereen van ons, die met sociale huisvesting begaan is, bezighoudt. Tienduizend Vlaamse gezinnen kunnen op dit moment nog altijd niet van dit basisrecht genieten.

De beleidsbrief van minister Gabriels is een goede basis om in de volgende weken en maanden over te discussiëren, maar in de eerste plaats om werk te maken van een efficiënt en doeltreffend woonbeleid, zeker op het vlak van sociale huisvesting. De sp.a-fractie is tevreden dat de realisatie van 15.000 nieuwe sociale huurwoningen, bovenop het normale pakket, voor de minister een absolute prioriteit is. Samen met een geïntegreerd woonbeleid is dit een fundament.

Reeds in juli van dit jaar uitte mijn fractie haar bezorgdheid over het feit dat we halfweg de zittingsperiode nog ver verwijderd waren van dat streefcijfer van 15.000 woningen. We vonden het toen hoog tijd dat er in een hogere versnelling werd geschakeld. Ondertussen heeft ook het Rekenhof aan de alarmbel getrokken. Wat in de sector gebeurt, is minstens heel eigenaardig : iedereen schijnt overtuigd te zijn van de noodzaak van veel bijkomende woningen die op korte termijn moeten worden gerealiseerd, maar in de praktijk staan halfweg de zittingsperiode slechts ongeveer 5.000 huurwoningen in de steigers.

Daarbij spreken we helaas niet meer over extra woningen, dus bovenop het normale volume dat wordt gebouwd. Toch is de jongste jaren het investeringsvolume verdubbeld, echt met de bedoeling die 15.000 woningen te realiseren. Blijkbaar slaagt men er niet in dit geld een juiste bestemming te geven. Een optimistische prognose is dat tegen het einde van dit jaar slechts 75 tot 80 percent van het investeringsprogramma in de huursector effectief zal zijn vastgelegd. In een hogere versnelling schakelen is dus blijkbaar niet zo vanzelfsprekend in het raderwerk van de sociale huisvesting. De sp.a-fractie zou graag en snel weten welke radertjes het laten afweten.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mevrouw Baeke, we hebben al naar een hogere versnelling geschakeld. Nog voor het Rekenhof de opmerking maakte dat de kredieten van andere jaren niet werden benut, hebben we een deel, namelijk 843 miljoen frank, naar de projectsubsiëring overgeheveld. Het krediet van de huisvestingsmaatschappij zal worden benut.

Wat de subsidiëring betreft, geef ik u even de stand van zaken. Het krediet inzake subsidiëring van verwerving bedraagt 866,3 miljoen frank. Dit is voor 100 percent benut. De subsidiëring voor sloop en infrastructuur – de SSI – bedraagt 1,3 miljard frank. Dit is nu voor 100 percent benut. De subsidiëring voor bouw en renovatie in de agglomeraties Antwerpen en Gent is voor 99,99 percent benut. Dan gaat het over 805,8 miljoen frank op een bedrag van 805,9 miljoen frank. Voor het deel buiten de agglomeratie is 2,334 miljard frank benut, dus ook 99,99 percent. Door dit toe te passen zijn we wel degelijk kunnen overgaan tot het gebruik van de middelen.

De voorzitter : Mevrouw Baeke heeft het woord.

Mevrouw Anne-Marie Baeke : De minister heeft volkomen gelijk in zijn beleidsbrief dat de bestaande investeringskanalen niet zullen volstaan. Hij wees daarnet op een aantal nieuwe mechanismen waarmee er inderdaad wel schot in de zaak komt.

Er moet echter niet alleen worden gezocht naar nieuwe investeringsmechanismen, het is minstens even belangrijk dat er grondig en vooral ook zeer snel werk wordt gemaakt van de hervorming van de socialehuisvestingssector. De minister wees erop dat er terzake een aantal maatregelen zijn genomen. Zo werd een deel van de budgetten overgeheveld van de VHM naar de eigen administratie, meer bepaald naar het SBR-programma, om via

Baeke

het kanaal van de projectsubsidieering een inhaalbeweging te realiseren.

Mijnheer de minister, u hebt naar aanleiding van de bespreking in de commissie verduidelijkt dat het de bedoeling is dat het bedrag beschikbaar wordt gesteld om een aantal andere actoren op het terrein toe te laten mee te werken aan het realiseren van die 15.000 woningen. U zei toen dat het ook ging over gemeenten en OCMW's. Voor zover ik het goed heb begrepen, staat het overgehevelde budget voor een bijdrage van een kleine 50 procent. Daaruit leid ik af dat de andere actoren, dus de gemeenten en de OCMW's, zelf de resterende helft zullen moeten financieren. Daar heb ik toch wel een bedenking bij. Onze fractie – en we hebben dit reeds herhaaldelijk beklemtoond – vindt dat de gemeenten een heel belangrijke rol moeten spelen in het lokale woonbeleid en de sociale huisvesting. Dat is ook een opdracht die in de Vlaamse Wooncode staat. Coördinator zijn voor een lokaal woonbeleid is volgens mij echter iets anders dan daadwerkelijk optreden als bouwheer. Daarom stel ik deze vraag. Evolueren we niet naar een situatie waarbij de gemeente als bouwheer gaat optreden, en is dat eigenlijk wel een kerntaak voor een lokaal bestuur ?

Dit was een inhoudelijke opmerking. Ik heb ook een meer praktische opmerking. Weinig gemeenten beschikken momenteel over de nodige knowhow om op zeer korte termijn dergelijke projecten op poten te zetten. Daarenboven moeten de lokale overheden, zoals ik al heb gezegd, een belangrijk deel zelf gaan betalen. De financiële perikelen van veel gemeenten vandaag de dag staan toch hoog op de agenda. Mijn vraag is dan of veel gemeenten zich wel zullen kunnen engageren om toch omvangrijke bedragen te steken in sociale huisvesting.

De voorbije dagen hebben we van een aantal socialehuisvestingsmaatschappijen, voornamelijk stedelijke bouwmaatschappijen, toch wel een aantal verontrustende berichten gehoord. Veel van die grootstedelijke bouwmaatschappijen kampen met serieuze financiële problemen. Dikwijls kunnen ze het normale renovatieprogramma niet meer afwerken. Sommige zijn zelfs virtueel failliet en hebben een schuldherschikking aangevraagd bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

We kennen allemaal wel de problemen van de stedelijke huisvestingsmaatschappijen. Ze worden geconfronteerd met hoogbouw en mastodontprojecten. Ze trekken huurders aan met een laag inko-

men, waardoor ook het huurinkomen voor die maatschappijen vrij laag ligt. Daarenboven zijn er nog de dure renovaties. Ik heb in dit verband een optelsommetje gemaakt dat uitwijst dat 30 procent van het huurpatrimonium bij een beperkt aantal stedelijke maatschappijen geconcentreerd is.

We zullen er allemaal wel van overtuigd zijn dat die hoogbouwprojecten niet meer van deze tijd zijn, en misschien zelfs een vergissing uit het verleden zijn. De problematiek is er echter : die hoogbouw is realiteit. We kunnen het probleem niet oplossen door dat gewoon tegen de grond te gooien.

Daarom is er toch ook wel een verontrustende ontwikkeling. Mijnheer de minister, u hebt daarnet in een antwoord gezegd dat u die investeringsprogramma's toch ingevuld hebt gekregen. Dat was tot voor kort echter niet het geval. Net daarom maakten de maatschappijen de volgende redenering. Er is geld over. Het investeringsprogramma raakt niet ingevuld. Wij zitten met belangrijke financiële problemen. Kan daar misschien niet op een of andere manier een mouw aan worden gepast ?

Mijnheer de minister, een van uw beslissingen heeft heel wat commotie veroorzaakt. Meer bepaald gaat het om uw beslissing om het bedrag van 1 miljard frank dat was voorzien voor de aankoop van goede woningen, samen te voegen met het budget voorzien voor de aanvullende financiering van SBR-projecten van de socialehuisvestingsmaatschappijen met een inkomenscoëfficiënt lager dan 0,95. Dat zijn vooral de arme maatschappijen met een grote instroom van arme huurders.

Dit wordt dus samengevoegd en beperkt. Veel maatschappijen hebben ons laten weten dat dit voor hen financieel wel eens de doodsteek zou kunnen betekenen. Ze zullen geen geld meer hebben voor de noodzakelijke renovaties, laat staan voor nieuwbouw of om mee te werken aan de bijkomende realisatie van woningen. Wij vragen u dan ook met aandrang bijzondere aandacht te besteden aan de specifieke noden van de stedelijke bouwmaatschappijen, en samen met hen te zoeken naar een investeringsmechanisme waarin ze zich kunnen terugvinden.

Mevrouw Guns heeft daarnet al gezegd dat de minister ook nieuwe denkkaders naar voren schuift : publiek-private samenwerking en huursubsidie. Mijns inziens is dat ook heel terecht.

De sp.a-fractie is voorstander van PPS indien de samenwerking met de privé-sector ertoe leidt dat er meer sociale woningen worden gerealiseerd. Dat

Baeke

moet weliswaar gebeuren onder heel strikte randvoorwaarden, waardoor woningen betaalbaar blijven. Dat is heel belangrijk. De woningen moeten ook voldoen aan de hedendaagse kwaliteitseisen en aan de eisen inzake voldoende woonoppervlakte. Traditioneel denken we bij PPS aan de bouw van projecten. Ik meen te hebben verstaan dat de minister daar ook de verhuur van sociale woningen onder zou willen brengen. Daar willen we vanuit de sp.a-fractie toch wel een heel groot voorbehoud bij maken.

De huursubsidies kunnen inderdaad een oplossing bieden voor de problemen die zich in de privé-huurmarkt voordoen. Ik denk aan de slechte kwaliteit en aan de hoge huurprijzen. Dit mag echter niet betekenen dat die huursubsidies in de plaats komen van de sociale huisvesting als zodanig. We zijn zeker bereid erover te discussiëren, maar het heeft ook zijn grenzen.

Tot slot wil ik nogmaals de belangrijke rol van de gemeenten in het lokale woonbeleid benadrukken. Er is niets nieuws onder de zon. Volgens de Vlaams Wooncode zijn de gemeenten de coördinatoren van het lokale huisvestingsbeleid. In de praktijk komt daar nog altijd weinig van in huis. Te veel gemeenten zijn onvoldoende betrokken bij het beleid van de lokale socialehuisvestingsmaatschappijen en hebben geen algemeen woonbeleid.

De sociale huisvestingssector is waarschijnlijk de enige sector waarin belangrijke sommen geld worden verdeeld zonder noemenswaardige betrokkenheid of een beleid van de gemeente. De hervorming van het Gemeentefonds is misschien een gepaste gelegenheid om daarover een discussie te voeren.

In zijn beleidsbrief legt minister Gabriëls de nadruk op een aantal pijnpunten in de huisvestingssector. Daarmee geeft hij een aanzet om werk te maken van een degelijk en goed functionerend woonbeleid. De sp.a-fractie zal daar op een constructieve manier aan meewerken, hier en daar evenwel met een kritische noot, maar dat is juist de sterkte van onze parlementaire democratie. *(Aplaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : Mevrouw Baeke, u vreest voor de 1 miljard frank voor de aankoop van goede woningen en de 1 miljard frank aanvullende financiering. Dat is echter door de VHM behouden en

het geld zal dan ook volledig worden gebruikt, zodat u niet hoeft te vrezen voor reserves.

We mogen inderdaad aan gemeenten en OCMW's vragen om ook als actoren op te treden. Dat betekent niet dat zij voor 47 of 50 percent moeten opdraaien, want dan zullen ze het niet doen. Ze zullen het dan liever aan de socialehuisvestingsmaatschappijen overlaten. We moeten een formule afspreken met een groepering van huisvestingsmaatschappijen en met de gemeenten of OCMW's, zodat een gemeente die, of een OCMW dat een initiatief neemt, niet financieel wordt gestraft.

Ik heb reeds een aantal groeperingen van bouwmaatschappijen ontvangen. In Limburg en in Antwerpen zal men het reeds doen. Die van Gent en andere plaatsen wil ik nog bijeenbrengen. Er zijn in Oost-Vlaanderen al initiatieven tot intergemeentelijke aanpak. Dat is een goed middel om de versplintering tegen te gaan.

Er zijn 118 socialehuisvestingsmaatschappijen, waarvan 9 in Limburg en 109 in de vier andere provincies. Dat is iets van het goede te veel om goed gecoördineerd te kunnen werken. In een combinatie met in de eerste plaats gemeenten en OCMW's, die weten wat er aan de basis leeft, en waar nodig met privé-partners, kunnen we een concreet antwoord geven op uw vragen.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik ben een stedeling, daarom citeer ik graag de minister. De minister schreef in zijn beleidsbrief 'Het voeren van een stedenbeleid is in Vlaanderen niet vanzelfsprekend. In de visie en beeldvorming over stedelijkheid, speelt ook mee dat drie vierden van de Vlaamse bevolking vooral een kleinstedelijke ervaring heeft. Ze leven in de invloedssfeer van een kleine stad, waarin noch de problematiek noch de stedelijke potenties worden onderkend.'

Ik ben het volledig eens met deze vaststelling. Er moeten dan ook extra inspanningen worden geleverd voor de steden, niet omdat we dat zomaar willen, maar ook omdat er concrete objectieve gegevens over zijn. Recent is hier een pleidooi gehouden om meer uit de buik te spreken. Welnu, ik wil dat doen, maar dan tegelijk onderbouwd met concrete gegevens.

In de vorige regeerperiode werd de steden door het Sociaal Impulsfonds extra zuurstof gegeven, door extra middelen voor de aanpak van een aan-

Holemans

tal problemen. Dat was terecht. Vandaag moeten we echter vaststellen dat de problemen nog niet opgelost zijn en dat steden nog steeds concentratiegebieden van problemen zijn. Dat blijkt uit gegevens van het SIF over de twee grootsteden Antwerpen en Gent. Ik zal dit illustreren aan de hand van drie voorbeelden.

Een van de criteria van het SIF is het aantal kinderen dat in kansarme gezinnen wordt geboren ten opzichte van het totale aantal geboren kinderen. In Antwerpen of in Gent heeft een kind dubbel zoveel kans om in een kansarm gezin te worden geboren als in de rest van Vlaanderen.

Een ander criterium van het SIF is het aantal bestaansminimumtrekkers. 0,5 percent van de Vlamingen leeft van een bestaansminimumuitkering. In de grootsteden is dit 1,5 percent. Dit zijn er drie keer zoveel.

Hetzelfde geldt voor de mensen die al langer dan een jaar van een werkloosheidsvergoeding moeten leven. Ook dit is een criterium van het SIF. Het aantal mensen die in Antwerpen en in Gent van een werkloosheidsuitkering leven is dubbel zo groot als het Vlaams gemiddelde.

Een van de verdiensten van het SIF is dat we nu over al dit objectief cijfermateriaal beschikken. Deze gegevens moeten ons in staat stellen om in de toekomst nog betere inspanningen te leveren.

Wat dit betreft, hebben we een cruciaal moment bereikt. Om het SIF op te volgen, zullen we het Stedenfonds oprichten. Op financieel vlak mogen we zeker niet minder inspanningen leveren dan vroeger. Integendeel, zelfs in deze financieel moeilijke tijden moeten we een groeipad uittekenen.

De beschikbare objectieve gegevens stellen ons in staat om rekening te houden met de kritieken die terecht op het SIF zijn geuit. We moeten tot een andere aanpak komen. De projecten van het SIF waren en zijn vaak te versnipperd. Ten aanzien van de steden heeft de Vlaamse overheid zich vaak te betuttelend opgesteld. Omwille van de grote versnippering is er in heel wat wijken onvoldoende veranderd. De inwoners hebben onvoldoende de indruk gekregen dat de overheid iets voor hun buurt wil doen.

De inwoners van kansarme buurten hebben vaak het gevoel dat de overheid hen in de steek laat. Dit blijkt ook uit andere, niet aan het SIF gelieerde on-

derzoeken. Als we de verzuring van de samenleving willen aanpakken, moeten we de noodkreet van deze mensen krachtadig beantwoorden.

Het Stedenfonds moet op een curatieve en preventieve wijze worden geconcretiseerd. We mogen ons niet beperken tot het aanpakken van de ergste stadskankers, we moeten preventief ingrijpen in de wijken die het moeilijk hebben en die dreigen naar slechte toestanden te verglijden.

We moeten bovendien de huidige versnippering tegengaan. We moeten over gebiedsgerichte plannen kunnen beschikken. Het wijkontwikkelingsplan is een essentieel concept dat ook al in een vroegere beleidsnota Stedelijk Beleid was opgenomen.

We moeten de steden duidelijk maken dat ze wijkontwikkelingsplannen moeten opstellen. Dit betekent dat de steden keuzes zullen moeten maken, en zelf zullen moeten kiezen welke wijken ze eerst wensen aan te pakken. Voor die wijken zullen ze een wijkontwikkelingsplan moeten opstellen.

In die globale plannen moeten alle initiatieven worden opgenomen. We moeten vermijden dat een deel van de wijk over een straathoekwerker beschikt en een ander deel van de wijk over een dienstencentrum. Op die manier zal het publiek domein tussen deze initiatieven immers niet kwalitatief worden gerenoveerd.

Deze globale wijkontwikkelingsplannen moeten de inwoners van deze wijken een toekomstperspectief bieden. We moeten hen laten voelen wat we binnen een periode van vijf jaar zullen bereiken. We moeten ook duidelijk laten merken dat we hiervoor voldoende middelen hebben. Enkel op die manier zullen we die mensen duidelijk kunnen maken dat de overheid hen niet in de steek laat.

Dergelijke wijkontwikkelingsplannen mogen zeker niet boven de hoofden van de betrokkenen worden gemaakt. We moeten een interactief beleid voeren. Hier wordt veel over gesproken. Hoewel over dit onderwerp ongeveer elke maand een congres wordt georganiseerd, wordt het veel te weinig in de praktijk toegepast.

We moeten er tevens voor zorgen dat alle ecologische en sociale criteria in de projecten worden geïntegreerd. In feite kunnen deze criteria op een eenvoudige manier worden samengevat.

De sociale criteria moeten aan de sociale verdringing worden getoetst. Nuttige projecten zijn projecten die de kansarmen niet verdringen.

Holemans

Wat de ecologische criteria betreft, is het allicht het eenvoudigst om de stromen als concept te hantieren. Nieuwe projecten moeten de energie-, water-, verkeers- en afvalstromen drastisch verminderen. Indien we op die manier te werk gaan, moet het mogelijk zijn om tot een open partnership met de steden te komen. Dit betekent dat de bevoogding en de papierverslindende bureaucratische molen de projecten niet langer in de weg staan. De ontwikkelingsplannen kunnen dan in een partnership tussen de Vlaamse regering en de steden worden besproken.

Het lijkt me dan ook belangrijk dat er een permanent forum komt waar de steden en de Vlaamse regering met elkaar kunnen overleggen. De Vlaamse regering moet de steden niet betuttelen, maar ondersteunen.

Sommige vertegenwoordigers van stadsbesturen beperken zich niet tot – vaak terecht – kritiek op de Vlaamse overheid. Zij vinden dat de Vlaamse overheid de steden gewoon het nodige geld moet geven. Het mag echter geen blanco cheque zijn. En het is niet omdat er momenteel te veel bureaucratie is, dat we in de toekomst geen andere eisen mogen stellen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik wens de heer Holemans te feliciteren met zijn knappe synthese van de globale visie. Ik treed hem hierin bij.

De heer Holemans is een stedeling naar lijf en woonplaats. Welnu, ik ben een stedeling achter mijn voorhoofd.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, ik zal het kort hebben over woonbeleid en over binnenlandse aangelegenheden.

De minister van Huisvesting houdt in zijn beleidsbrief de grote lijnen aan die door zijn voorgangers werden uitgezet. Hij deed dit enerzijds omdat het goede beleidslijnen betrof, en anderzijds omdat hij – net als ik – van oordeel is dat continuïteit in het beleid een factor van waarde is.

De beleidsprioriteit van de minister is de realisatie van 15.000 bijkomende socialehuurwoningen. Daarvan is reeds één derde gerealiseerd. Ik leg de nadruk op het woordje ‘reeds’, want het betreft hier een echt huzarenstukje. Daartoe zal hij andere dan de huidige instrumenten inzetten in het kader van de PPS-formule.

Binnen die formule moet ruimte zijn voor een efficiënter huursubsidiestelsel. We kijken uit naar de precieze plannen van de minister dienaangaande, maar tegelijkertijd willen we ook waarschuwen voor de budgettaire beheersbaarheid van de huursubsidieformule. In dit verband zou een pooling van middelen van diverse programma’s ook kunnen leiden tot een meer efficiënte inzet van middelen.

Tot slot hopen we dat een door de vorige minister ingevoerde recente maatregel, namelijk de aankoop van goede woningen op de privé-markt die vervolgens worden opgenomen in het bestand van de huurwoningen, zal worden aangehouden.

Met betrekking tot de organisatie en reorganisatie van de sector is het heel belangrijk dat de precieze pijnpunten, naar aanleiding waarvan er een aantal aantijgingen verschenen zijn in de pers, worden blootgelegd en aangepakt. Van de belastende artikelen moet het waarheidsgehalte getoetst worden en de bevindingen moet men positief aanwenden om de sector waar nodig te moderniseren. Mocht een doorlichting van de 118 plaatselijke maatschappijen uitsluitel bieden – een maatregel die was aangekondigd door de vorige minister -, dan mag de minister van Huisvesting daar niet mee talmen.

Mijn fractie gaat ervan uit dat de minister alles in het werk zal stellen om het beleid van zijn voorgangers verder te zetten, met de nodige ruimte voor creativiteit en met oog voor kwaliteit, zowel van de woningen als van de omgeving.

Met betrekking tot de binnenlandse aangelegenheden willen we het beginsel van de subsidiariteit in daden omgezet zien. Deze bevoegdheid verdient dan terecht de algehele aandacht van het Vlaams Parlement.

De Vlaamse bewindsploeg die in 1999 aantrad, was bewust vrij ambitieus met betrekking tot haar eigen binnenlandse organisatie. Het regeerakkoord en de aansluitende beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden logen er dan ook niet om : de uitbouw van de lokale besturen via de overheveling van de gemeente- en provinciewet, de hervorming

De Cock

van het Gemeente-, Investerings- en Provinciefonds, de hervorming van de intercommunales, de uitbouw van een geïntegreerd loket voor een toegankelijke administratie voor alle burgers, enzovoort. Exact halfweg, dus na twee en een half jaar, kunnen we vaststellen dat reeds heel wat werd verwezenlijkt of althans in de steigers staat om gerealiseerd te worden.

Het decreet op intergemeentelijke samenwerking is reeds afgerond. Het komt er nu op aan om in 2002 in een gedegen informatiedoorstroming naar het plaatselijke niveau te voorzien. Daar is men volop mee bezig. De studiedagen van 30 november en 3 december, die toch op heel veel belangstelling konden rekenen van alle spelers in het veld, en de rondzendbrief die in opvolging van die studiedagen de geïnteresseerden bereikt, zal hieromtrent de nodige duidelijkheid brengen. In de begeleidende rondzendbrief wordt de gemeenten meegedeeld welke uitgangspunten aan het decreet ten grondslag liggen en op welke wijze de verschillende decreetartikelen te begrijpen zijn.

De principiële keuze voor het zuivere stelsel en de democratisering van de intercommunale besluitvorming zal de rol van de gemeenteraden versterken. In de beleidsbrief staat dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden zijn administratie opdracht heeft gegeven om de Vlaamse intercommunales te begeleiden bij het aanpassen van de statuten aan de nieuwe regelgeving. Men blijft dus niet verweesd achter.

Een van de belangrijkste realisaties van het Lambermontakkoord was de overheveling van de gemeente- en provinciewetgeving. Nu beschikt Vlaanderen zelf over de mogelijkheid om zijn gemeente- en provinciedecreet op te stellen.

Tegen eind 2002 zullen de ontwerpen klaar zijn voor bespreking in het parlement. Het parlement moet ten volle aan het inhoudelijke debat kunnen deelnemen. Het lijkt ons interessant om een aantal regels van de kieswetgeving aan te passen. We vragen openlijk of de kiesomschrijvingen voor de provincieraadsverkiezingen nog wel van deze tijd zijn. Komen een paar kiesomschrijvingen binnen de provincie niet meer ten goede aan de zichtbaarheid van het provinciebestuur, en werkt dat geen onlogische samenstellingen van kantons en districten weg? Het is niet duidelijk of de organisatie van gemeentelijke volksraadplegingen en verkiezingen voor districtsraden nu is overgeheveld naar de gewesten.

Voor onze fractie is het van wezenlijk belang dat in het kader van de homogene bevoegdheidspakketten, het totaalpakket van het binnenlandse bestuur moet worden overgeheveld van het federale naar het gewestelijk niveau. Onze fractie wil ook zicht hebben op een duidelijke en gedetailleerde timing voor de inwerkingtreding van de beide decreten.

Is het verkeerd om te vragen dat deze decreten ten laatste tegen het einde van deze legislatuur zullen goedgekeurd zijn, om vanaf de volgende lokale verkiezingen in werking te kunnen treden? Tot onze grote vreugde lezen we in de beleidsbrief van de minister dat hij het kerntakendebat in de komende maanden in een stroomversnelling wil brengen. De bedoeling is om voor het zomerreces tot een bestuursakkoord te komen tussen de gemeenten, de provincies en het Vlaams Gewest.

De coördinatie tussen de invoering van het decreet over de kerntaken en de invoering van het gemeente- en provinciedecreet is noodzakelijk. Bovendien moeten we niet bevreesd zijn om enkele heilige huisjes af te breken. Het uitgangspunt moet immers efficiënt bestuur zijn, en niet het behoud van bevoegdheidspakketten op een bepaald bestuursniveau, dat met het behoud van sommige bevoegdheidspakketten vooral zichzelf wil bestendigen. Ik verwijs hiervoor naar publicaties van de provincies, waarin zij zichzelf wel een heel groot stuk van de taart toemeten. Hier als elders geldt volgens ons het principe van de subsidiariteit. Wat binnen de kleinste kring kan, moet daar gebeuren. Het is goed dat de provincie haar blazoën oppoetst, maar ze moet het schoonmaakmiddel enkel aan de voorkant van het schild gebruiken.

De samenwerking tussen de gemeenten en de OCMW's begint te vloten. De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur onderzoekt momenteel de modaliteiten van die samenwerking. Op dit ogenblik zijn er evenwel nog geen modelprojecten voor de samenwerking tussen gemeenten en OCMW's. Het blijft een onkiese zaak dat door de getrapte verkiezing van de OCMW-raadsleden de rechtstreekse confrontatie met de kiezer uitblijft, zodat men hier van een democratisch deficit gewag kan maken.

Het LUC heeft een studie uitgevoerd om de convergentie na te gaan van de gelijke boekhoudkundige regels voor OCMW's en gemeenten. Die studie zal eerstdaags beëindigd worden. Dit moet leiden naar een nieuw algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, verwerkt in het nieuw Vlaams gemeentedecreet. We hopen alvast dat de

De Cock

resultaten van deze studie spoedig worden medegedeeld aan het Vlaams Parlement.

In het Duits zegt men : 'Übung macht den Meister'. Het is echter meestal de schoolmeester die de oefening maakt. Na de ambitieuze plannen van 1999 is de uitbouw van een digitale portaalsite van de Vlaamse overheid wat stilgevallen. Via die site kunnen alle Vlaamse overheidsdiensten, zowel verticaal als horizontaal, virtueel worden bezocht. Men moet nog wat oefenen, want het geheel zit nog te veel in de voorbereidingsfase, waar alle goeie dingen natuurlijk een tijdje moeten in verkeren.

Een aantal gemeenten leidt met het oog op de éénloketfunctie nu al personeelsleden op in het accuraat doorverwijzen. Sommige gemeenten hebben ook een schepen voor informatica aangesteld, die de gemeente, soms met zachte dwang, de 21ste eeuw moet binnenloodsen. Enkele gemeenten organiseren zelfs gratis of tegen een beperkte bijdrage ICT-cursussen voor senioren. Op termijn willen de gemeentebesturen – op vraag van de Vlaamse overheid trouwens – een deel van de administratieve verrichtingen per e-post afhandelen. Ze willen een aantal documenten via de gemeentelijke webstek elektronisch laten raadplegen. De voordelen daarvan zijn legio, denken we alleen maar al aan de problemen met openingsuren en aan de verkeersstrafiek. Willen we in deze legislatuur grondige vooruitgang boeken voor de Vlaamse gemeenten, dan moet de Vlaamse regering op korte termijn een tijdpad uitstippelen.

Ik wil het nu even hebben over de hervorming van de basisfinanciering van de gemeenten. Het Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het waarborggedeelte van het Sociaal Impulsfonds worden geïntegreerd in en herleid tot één fonds. Dat is nieuw. Het zal de gemeenten meer armslag geven en ten goede komen aan de lokale bestuurlijke autonomie. Het betekent meer plaatselijke verantwoordelijkheid, wat in het licht van nog bijkomende middelen voor het Gemeentefonds toch wel een hele positieve uitdaging kan zijn voor plaatselijke besturen.

Hierbij moeten we natuurlijk als boeren op de federale ganzen van de politiehervorming passen. De minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft echter op unanieme vraag van dit parlement en als antwoord op interpellaties in de commissie, een verregaand standpunt ingenomen en dat ook afgedwongen ten aanzien van de federale regering. In

de politiebegrotingen kan nu de boekhoudkundige term 'Nog te innen gelden federale overheid' worden ingeschreven voor de bijkomende kosten die resulteren uit de politiehervorming. De politiehervorming leidt dus tot boekhoudkundige innovaties, en dat is een voorbeeld van levensbreed en projectgericht leren. Het Vlaams Parlement is in deze aangelegenheid, en met de steun van de Vlaamse regering, de objectieve partner van de gemeenten bij de vrijwaring van hun financiële armslag. De lakmoesproef zal volgen na 31 maart, wanneer de federale doorlichting van de politiebegrotingen een feit zal zijn.

Mijnheer de minister, tot slot nog dit. 11 juli 2002 is een speciale datum voor de Vlaamse Gemeenschap. Eén van de geplande verwezenlijkingen is de opening van het Huis van Vlaamse Volksvertegenwoordigers aan de overzijde van de straat. Alle rechtstreekse ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben dan een vrije dag. Dat geldt echter niet voor de werknemers van ondergeschikte besturen : de werknemers van gemeenten, OCMW's en provincies. Voor hen is 11 juli geen officiële feestdag. Na het Lambertmontakkoord beschikt de Vlaamse overheid in het algemeen, en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden in het bijzonder, over de volle bevoegdheid om ook op dit punt beslissingen te nemen. Onze fractie heeft er geen moeite mee om nog vóór de totstandkoming van het gemeente- en provinciedecreet, alle werknemers die op één of andere manier ondergeschikt zijn aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en dus ook alle werknemers van gemeenten, OCMW's en provincies, op 11 juli een vrije dag te gunnen. Een officiële feestdag zonder vrije dag, is als een taart waarvan het deeg niet is gerezen. Wie daarvan proeft, heeft allicht een zware maag !

Onze fractie wenst de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden van harte te feliciteren met zijn beleidsbrief, want die is evenwichtig en volledig in opvolging van de beleidsnota en vorige beleidsbrief. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in de plaats van mevrouw Heeren die verontschuldigd is, zal ik het namens de CD&V-fractie hebben over het huisvestingsbeleid en het woningbeleid.

Iedereen erkent dat degelijk en betaalbaar wonen een basisbehoefte is. Een dak boven het hoofd is essentieel om zich als mens goed te kunnen voelen.

De Smet

We weten allemaal dat er te weinig sociale woningen zijn. Daarom werd een programma aangekondigd waarmee 15.000 extra sociale huurwoningen zullen worden gebouwd. Dat wijst erop dat ook in middelen zal worden voorzien.

De CD&V-fractie is echter een beetje bevreesd dat het programma alleen op papier een prioriteit zal zijn. In de commissie heeft de minister een overzicht gegeven van de realisaties tot op heden. Hij had het over een kleine 5.000 woningen of met andere woorden over minder dan één derde van het beoogde aantal. Er moeten dus nog 10.000 woningen worden gerealiseerd. Ik zal daar kort over zijn omdat mevrouw Guns en mevrouw Baeke hierover al opmerkingen hebben gemaakt. Ook het Rekenhof heeft aangetoond dat er zich problemen kunnen voordoen bij de realisatie. De minister heeft daar al een toelichting over gegeven en blijkbaar worden de middelen in dit geval wel goed gebruikt. Daarenboven is er de onzekerheid dat de minister over voldoende grondreserves beschikt om 10.000 woningen te realiseren.

De regering rekent ook op de wonderformule van de publiek-private samenwerking om in de huisvestingssector de nodige dynamiek teweeg te brengen en alsnog de vooropgestelde doelstellingen te bereiken. Probleem is dat de minister niet klaar en duidelijk kan stellen wat onder PPS begrepen moet worden.

De minister verwacht heel wat van een veralgemeend stelsel van huursubsidies. Een dergelijk systeem kan aantrekkelijk klinken, maar er dienen ook heel wat vragen bij gesteld te worden. Subsidies hebben soms de nogal vervelende neiging om niet altijd terecht te komen waar ze eigenlijk zouden moeten.

Recente studies hebben uitgewezen dat ongeveer 150.000 gezinnen in Vlaanderen die in feite in aanmerking komen voor de socialehuursector, er in de praktijk niet terechtkunnen omwille van het te beperkte aanbod. Onze vraag is waar de minister het geld zal halen om aan de huursubsidie te voldoen. Voor CD&V kunnen huursubsidies enkel op voorwaarde dat ze toegekend worden aan de meest behoeftigen. Dit instrument moet erover waken dat er aan de bewoners een kwaliteitsvolle woning wordt aangeboden. De manier waarop de regering dit stelsel wenst in te voeren, voedt de vrees dat uiteindelijk veel geld in de handen zal komen van de eigenaars.

Wanneer de minister stelt dat de socialewoningbouw van zijn stigma dient af te geraken, kunnen we hem daarin enkel volmondig bijtreden. Indien we evenwel concluderen dat het toewijzingsbeleid zal worden toebedeeld aan de gemeentelijke mandatarissen vanuit het zogenaamde primaat van de politiek, vrezen we dat de bouw van socialehuurwoningen wel eens zou kunnen stilvallen. De meeste gemeentebesturen wensen geen bijkomende socialehuurwoningen meer, juist omwille van dit 'cliënteel'. Vergeten we immers niet dat er in Vlaanderen nog altijd meerdere gemeenten zijn zonder ook maar één socialehuurwoning op hun grondgebied.

CD&V is er voorstander van dat de gemeentelijke overheid inspraak heeft in het toewijzingsbeleid vanaf het ogenblik dat deze ook bereid is haar verantwoordelijkheid op te nemen en in een voldoende aantal socialehuurwoningen te voorzien. De grote uitdaging zal zijn om gemeentelijke besturen ervan te overtuigen om in hun ruimtelijke planning bij de creatie van nieuwe socialewooneenheden de vermenging van socialekoopwoningen, sociale kavels, socialehuurwoningen en de inbreng van de privé-sector te combineren. Dit is de toekomst voor de leefbaarheid van wijken en wooneenheden. Op deze wijze creëert men geen getto's, maar een goede mix van bewoners, eigenaars en huurders.

Mijnheer de minister, ik wil niet afsluiten zonder de aandacht te vestigen op het betaalbaar wonen. De minister geeft geen enkele aanzet om de problematiek van de betaalbaarheid van bouwgronden aan te pakken. In heel Vlaanderen – en in sommige streken in het bijzonder – stellen er zich nochtans enorme problemen inzake betaalbaarheid en beschikbaarheid van bouwgronden en woningen. Het CD&V-voorstel van decreet rond het woonrecht zou een aanzet kunnen betekenen voor gemeenten om hier iets aan te doen. Op deze wijze krijgen ze een wettelijk kader aangereikt om in te grijpen in nieuwe verkavelingen. We beseffen ten volle dat er geen mirakeloplossingen bestaan om deze problematiek op te lossen, maar momenteel wordt er helemaal niets gedaan.

Een degelijk, vernieuwend huisvestingsbeleid kan ook niet zonder voldoende klemtoon te leggen op de integratie van wonen voor ouderen en de zorg voor die personen. We worden steeds ouder en dat heeft ontegensprekelijk effect op de manier waarop we het woonbeleid moeten invullen. We moeten resoluut opteren voor het principe van levenslang wonen in de eigen woning, waarbij thuiszorg zo wordt uitgebouwd dat men ingeval van bijzondere

De Smet

noden thuis kan blijven wonen. Hier moet een grote mate van synergie tot stand worden gebracht tussen de huisvestings- en de welzijnssector waarbij de huisvestingsmaatschappijen woningen bouwen en waar de welzijnssector de dienstverlening voor zijn rekening kan nemen.

Sommige huisvestingsmaatschappijen hebben de jongste jaren diverse initiatieven genomen die waren gericht op welzijnsorganisaties met specifieke doelgroepen zoals alleenstaanden, gehandicapten, mensen in een crisissituatie en nog enkele andere groepen. Bepaalde organisaties gaan voor die mensen op zoek naar een tijdelijke of definitieve huisvesting en kloppen vaak aan bij huisvestingsmaatschappijen. Omwille van de strakke reglementeringen en financieringsmechanismen kan op dit ogenblik moeilijk worden tegemoetgekomen aan de grote vraag naar huisvesting van die welzijnsorganisaties. Hieraan iets doen, is de grote uitdaging voor de toekomst. De CD&V-fractie zou graag de visie van de minister vernemen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : In verband met de realisatie van de PPS-formule, met inbegrip van de huursubsidie, verwachten wij deze week de resultaten van de studie. Daarin zouden heel concrete antwoorden op de gestelde vragen moeten staan.

Over de gemeentelijke overheden hebt u gezegd dat ze geen toewijzingsbeleid zouden mogen voeren als ze geen socialehuurwoningen hebben. Als ze geen woningen ter beschikking hebben, kunnen ze die toch niet toewijzen en kan er dus onmogelijk sprake zijn van een toewijzingsbeleid. Wie over socialehuurwoningen beschikt, komt in aanmerking voor een toewijzingsbeleid in samenwerking met de socialehuisvestingsmaatschappijen.

In verband met de doelgroepen die u aanhaalt, wil ik toch opmerken dat die kwestie in onze beleidsopties is opgenomen. We zullen daarbij aan de ouderen, maar ook aan de jongeren denken.

Ik laat nu een onderzoek uitvoeren door een universitair team om complementariteit tussen Welzijn en Huisvesting te bereiken. Vooral in deze periode van het jaar wordt aan sensibilisering gedaan over mensen die niet over een woning beschikken. We moeten eigenlijk voortdurend aandacht hebben voor die problematiek. Er is dus een gestructureerd antwoord nodig. Ik heb met minister Vogels

afgesproken om tot een globale benadering te komen.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, als we de beleidsbrief voor Binnenlandse Aangelegenheden bekijken, dan belooft 2002 een heus scharnierjaar te worden. Vanaf 1 januari 2002 wordt Vlaanderen ten gevolge van de Lambermontakkoorden bevoegd voor de organieke regeling van gemeenten en provincies. Vlaanderen zal dus een nieuw en eigen gemeente- en provinciedecreet kunnen uitwerken. Dat zal grondige wijzigingen in de gemeentelijke organisatie met zich meebrengen. Ik denk dat we nog de gelegenheid zullen krijgen daarover in detail te discussiëren.

Er is ook nog het kerntakendebat dat als interne Vlaamse staatshervorming Vlaanderen grondig zal wijzigen. Budgettair gezien zal mijn aandacht gaan naar de aangekondigde hervormingen van de gemeentefondsen en naar enkele aspecten van de beleidsbrief.

Vorig jaar heeft de gemeenteproblematiek veel aandacht gekregen. Dat gebeurde meestal omdat er onvoldoende informatie was of omdat er wijzigingen in de informatie zouden komen. Dat maakt het moeilijk voor grotere gemeenten, maar zeker ook voor kleinere gemeenten. We moeten daar begrip voor opbrengen. De problemen zijn immers groter dan we denken. We hebben bijvoorbeeld laatst nog een aantal onderrichtingen gekregen over de opbrengst van de Telenetaandelen. In de onderrichtingen stond hoe die moest worden ingeschreven in de begroting. Een belangrijk voorstel van bepaalde gemeenten werd echter door uw medewerkers niet aanvaard of onderzocht.

Er gebeuren heel wat zaken op het vlak van de energie, Telenet, de reorganisatie van diensten, enzovoort. Een aantal gemeenten hebben gevraagd waarom in de onderrichtingen niet staat dat bij de verkoop van patrimonium de meerwaarde mag worden geboekt in een soort 'reservefonds-gewone dienst'. Als er moeilijke tijden aanbreken en er problemen dreigen te ontstaan om het dienstjaar af te sluiten, dan zouden gemeenten van dat reservefonds gebruik kunnen maken.

Dit wordt geweigerd alhoewel dit systeem in de privé-sector mogelijk is. Zij kan de meerwaarde op een andere manier inschrijven dan de eigendom. Degenen die zich speciaal bezighouden met de

De Maght-Aelbrecht

boekhouding en de goede gang van zaken, vragen om de meerwaarde in een reservepot te kunnen stoppen in de gewone dienst. Daardoor kan de gemeente zelf bepalen wanneer die pot kan worden aangesproken. Het financieel meerjarenplan zal daardoor niet enkel op papier kloppen maar vooral in de praktijk. Mijnheer de minister, dit is zeer belangrijk, hoewel sommigen daarover niet durven te spreken.

Over de gemeentefinanciën is al veel gezegd. Ik zal de aangehaalde punten niet herhalen. Ik ga er wel vanuit dat degenen die roepen om autonomie en subsidiariteit – en ik hoor daar bij – ook hun verantwoordelijkheid opnemen. Indien ze iets te zeggen hebben, moeten ze dat ook doen. Ze moeten echter niet steeds met het vingertje wijzen naar een ander beleidsniveau. Dit geldt zowel voor de politiehervorming als voor andere gevallen.

Wat noodzakelijk is, is een betere communicatie vooraf en een betere begeleiding achteraf zodat iedereen dezelfde richting uitgaat. Dat is de essentie van hetgeen moet veranderen.

Mijnheer de minister, door de samenvoeging van de verschillende fondsen zal de rompslomp, die wordt veroorzaakt door het beheer ervan, bij de gemeenten en bij uw diensten sterk worden gereduceerd. Dat is zeer positief. Hierdoor komt de Vlaamse regering tegemoet aan de wens van vele gemeenten om het geheel te vereenvoudigen. Hopelijk wordt de aanzet gegeven tot het beëindigen van de keizer-kostermentaliteit van de vorige regering. De samenvoeging van de fondsen zal de bestedingsautonomie van de gemeentebesturen – en niet van de colleges alleen – en de subsidiariteit versterken.

Ik ga niet verder in op de vermindering die we hebben moeten aanbrengen. We kennen de redenen daarvan. We hopen dat in de loop van de jaren tijdens de budgetcontrole nog bepaalde zaken uit de bus kunnen komen in het voordeel van steden en gemeenten.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mevrouw De Maght, de beslissing om voor 2004 en 2005 niet een groei met 2,5 percent in te schrijven, betekent niet dat de Vlaamse regering geen aandacht heeft voor de gemeentelijke financiële situatie. We hebben de verantwoordelijkheid om behoedzaam de econo-

mische evoluties te volgen. We hebben in elk geval de intentie om in 2003, bij de behandeling van de begroting voor 2004, het probleem van de financiering van de gemeenten aan een ernstige evaluatie te onderwerpen.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Dank u, mijnheer de minister. We moeten allemaal weten dat de middelen van het nieuwe gemeentefonds, door ze te koppelen aan het groeipad van Vlaamse middelen uit de bijzondere financieringswet, welvaartsvast worden gemaakt. Dat is een belangrijk punt dat hier nog niet werd aangehaald.

Ik wil nog kort enkele punten uit de beleidsbrief aanraken. U verwijst naar de noodzaak van een grotere participatie van de burger bij het bestuur. Ik denk dat we daarover nog enkele bomen zullen moeten opzetten. Dan moet men namelijk de gemeenten laten besturen en hun beslissingen niet schorsen. Dan moet er ook voor worden gezorgd dat men zelf in orde is met de eigen decretale bepalingen vooraleer een gemeentelijke beslissing wordt geschorst. Dit is slechts een randopmerking, maar het is toch zo.

Wanneer we het hebben over e-government, is het heel belangrijk dat alle gemeenten een aanspreekpunt hebben. We moeten echter ook denken aan die mensen die niet alles via de computer willen doen. Er zijn nog mensen, zoals ik, die voorstander zijn en blijven van menselijk direct contact. Ik werk niet zo graag met machines ; mensen zijn mij meer waard. We moeten ook aan die categorie denken, die dikwijls bestaat uit minderbedeelden. We moeten er oog voor hebben dat zij op een andere manier dan via de computer alle rechten en plichten leren kennen, en er ook van kunnen genieten. Daar zal nog steeds een belangrijke rol zijn weggelegd voor de mens, het gemeentebestuur en het OCMW. Ik zou er geen problemen mee hebben als het OCMW in het gemeentebestuur zitting zou hebben. Dat is echter een andere discussie.

Mijnheer de minister, wat het administratief toezicht betreft, zou ik graag zien gebeuren wat in uw beleidsbrief staat : het toezicht moet voor iedereen op dezelfde manier worden toegepast. Er mogen geen provinciale verschillen zijn. De provincies moeten zelf ook dezelfde toetsing ondergaan. Zij controleren ons wel, maar zij zelf moeten op hun beurt worden gecontroleerd. Ik vraag eenzelfde controle voor alle provincies. Zo moeten alle gemeenten en alle provincies op dezelfde manier behandeld worden. Ik denk niet dat ik daar nog veel aan moet toevoegen. Iedereen zal wel begrijpen wat ik bedoel.

De Maght-Aelbrecht

Zoals enkele collega's al hebben gezegd is er nu nog de inmenging. Wie op dit ogenblik snel een personeelsformatie wil aanpassen en snel wil ingaan op de suggesties van de Vlaamse regering, moet eerst overleggen met Binnenlandse Zaken of Aangelegenheden. Daar zal men vernemen of dat wel mag, welke graden toegelaten zijn en of men met een gewone of een omgekeerde piramide moet werken. Daarna oordeelt de provincie dan nog eens of het financieel wel toegelaten is. U hebt gelijk dat het zo niet verder kan. Dat is een systeem van voor de eerste wereldoorlog.

We moeten terug naar de echte betekenis van 'gemeente-besturen'. Zo zullen we minder sectorale subsidiëringen kennen. Ook dat zal men moeten verhelpen, bijvoorbeeld door vereenvoudiging of samenbrenging in een pakket. Dan zullen ook het nieuwe gemeentedecreet en het nieuwe provinciedecreet moeten worden toegepast. We zullen moeten discussiëren over de voor- en nadelen van de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester. En er zal ook worden gepraat over de periode gedurende dewelke een burgemeester mag aanblijven. Meestal zijn het degenen die al achttien jaar burgemeester zijn die pleiten voor een periode van twaalf jaar. Daar ben ik tegen. Het is uiteindelijk de bevolking die kiest en niet de minister die beslist hoe lang men burgemeester mag zijn. Ik geloof nog steeds in de kracht en de wil van de burger.

U weet dat er nog een hiaat in de regelgeving over de grensoverschrijdende samenwerking tussen de gemeenten bestaat. Ik ben ervan overtuigd dat u die hiaat zal wegwerken.

We zijn al volop aan het werken aan het kerntakendebat. U moet alle steden en gemeenten de tijd geven om te bepalen wat ze aankunnen. De steden en gemeenten moeten wel de verantwoordelijkheid dragen van hun eisen. Indertijd riepen de vrouwen bijvoorbeeld wel 'baas in eigen buik', maar als het erop aankwam heeft men uiteindelijk een regel van een derde goedgekeurd waarbij hoe dan ook aan discriminatie werd gedaan. Discriminatie blijft discriminatie. Ik wil niet dat diezelfde discriminatie optreedt in de steden en gemeenten.

Mijnheer de minister, we hebben nog heel wat werk voor de boeg, maar uiteindelijk zal de bevolking de vruchten plukken van onze inspanningen. Onze fractie zal dan ook met enthousiasme haar stem geven aan deze begroting en uw beleid. Niettemin blijven we u kritisch volgen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, vijf minuten is natuurlijk bijzonder kort om het volledige beleid inzake Brussel en de Vlaamse Rand te bespreken. Ik beperk me tot enkele punten.

Een uitschieter in het Brusselbeleid is de oprichting van het Vlaams-Brussels Fonds. Zoals genoegzaam bekend, zou in Vlaanderen het kijk- en luistergeld worden afgeschaft – ik benadruk 'zou' – , en in Brussel niet. De 412 miljoen frank die het kijk- en luistergeld van de Brusselse Vlamingen oplevert, was bestemd voor dit fonds. Nu blijkt echter dat het kijk- en luistergeld ook in Brussel zal worden afgeschaft. Een deel ervan zal evenwel worden teruggewonnen door een verhoging van de gewestbelasting. Als ik goed ben ingelicht, zou het gaan om 40 procent van het kijk- en luistergeld.

De grote vraag is nu of er nog steeds 412 miljoen frank naar het Vlaams-Brussels Fonds zal gaan. De bron van dat geld, de opbrengsten van het kijk- en luistergeld die naar Vlaanderen werden doorgeschoven, is immers verdwenen. Zal het bedrag dat oorspronkelijk naar het Vlaams-Brussels Fonds zou gaan, worden aangepast ?

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de minister, wij delen deze bekommernis. De CD&V-fractie heeft tijdens de besprekingen in commissie omstandig aangetoond dat het geld van het Vlaams-Brussels Fonds strikt noodzakelijk is om een aantal hiaten in de voorzieningen voor de Brusselse Vlamingen uit de wereld te helpen. Ik denk bijvoorbeeld aan de tekorten in de Nederlandstalige zorgverlening, en aan een premie voor Vlaams personeel in de Brusselse diensten. Er zijn nog heel wat noden. Het geld van het Vlaams-Brussels Fonds zou niet naar luxemaatregelen gaan. Daarom vinden we dat het Vlaams-Brussels Fonds moet worden gehandhaafd, ook nu de inkomsten uit het Brussels kijk- en luistergeld wegvallen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik wil hier eerst mijn redenering over het fonds zelf afmaken. Het doet er niet echt toe of het nu om 412 miljoen frank gaat, dan wel of het meer of minder is : we betrouwen ten zeerste dat die bijkomende middelen voor

Van Hauthem

Brussel via een fonds zullen worden aangewend. Eigenlijk weten we niet waarvoor ze zullen dienen, want de doelstelling van het Fonds is in het programmadecreet vaag omschreven. Daarin heeft men het immers enkel over initiatieven die zich prioritair richten op inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en meer bepaald op de gebruikers van de instellingen die kunnen worden beschouwd als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. Dat is zeer vaag. Nochtans is 412 miljoen frank geen klein bedrag. De minister mist de unieke kans om met het Vlaams Brusselfonds te doen wat Brussel al jaren vraagt : een Vlaams netwerk van welzijns- en gezondheidsinstellingen uitbouwen. Ik begrijp niet dat u dat geld niet daarvoor gebruikt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : In het aanvullend regeerakkoord heeft de Vlaamse regering er zich toe verbonden 20 percent van wat het kijk- en luistergeld vroeger opricht aan te wenden voor het Vlaams Brusselfonds. Dat is een compensatie, en staat los van de evoluties in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Tijdens de discussies over de Lambermontakkoorden is daarover uitdrukkelijk gesproken, en vanuit de VGC hebben een aantal Brusselse politici daarover een uitvoerige argumentatie ontwikkeld. Dat stelt geen problemen, en blijft overeind.

Wat de methode betreft, heb ik in de commissie uitgelegd dat het Vlaams Parlement beslist. Het Fonds is een nuttig instrument om een diepgaand beleid te voeren. Ik ben het volkomen oneens met u als u zegt dat is beslist om dit geld niet of niet ten dele ter beschikking te stellen voor de uitbouw van een Vlaams netwerk van welzijns- en gezondheidsinstellingen. Integendeel : ik heb de uitdrukkelijke bedoeling om daaraan tegemoet te komen. Wel is het zo dat de middelen van dat Fonds niet moeten dienen om aan een aantal decretale vereisten tegemoet te komen.

De heer Joris Van Hauthem : Ik pleit daar ook niet voor.

Minister Bert Anciaux : Op dit ogenblik zijn de VIPA-subsidies goed voor 60 percent van de subsidiëring voor voorzieningen van personen met een handicap of bejaarden. Het is niet de bedoeling dat het Fonds dat moet vervangen. Wellicht zullen we wel een deel van de middelen gebruiken om een goede balie te organiseren. Het ontbreekt niet aan middelen of aan mogelijkheden binnen de Vlaamse

Gemeenschap, maar wel aan initiatiefnemers in Brussel rond het welzijns- en gezondheidsnetwerk. Het stimuleren en klaarmaken van deze initiatieven in samenwerking met de administratie Welzijn en Gezondheid lijkt mij een manier om middelen van dat fonds aan te wenden.

De heer Joris Van Hauthem : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik blijf bij mijn stelling dat het rond de bestemming van de middelen vaag blijft. Hij spreekt over waarschijnlijkheden. Ik betreur dat er geen beslissing is genomen. Doelstellingen en aanwending van middelen blijven een vage aangelegenheid.

Minister Bert Anciaux : Ik begrijp uw kritiek. Het is een geluk dat hierover vandaag alles nog vaag is. Op die wijze kunnen we het best op een gewijzigde situatie inspelen. De rechtstreekse compensatie van gebruikers van Vlaamse instellingen in Brussel was een mogelijkheid, maar ik stel vast dat die nood vandaag minder groot is. Er kunnen nu andere initiatieven in aanmerking komen.

De heer Joris Van Hauthem : We zullen nagaan wat er met dat geld gebeurt. Over het trambeleid zal ik herhalen wat ik in de commissie reeds heb gezegd. Na de beleidsbrief 2000-2001 en deze van 2001-2002 blijkt dat er geen ander beleid bestaat dan het voortzetten van het actieplan van de vorige regering, dat van 1996 dateert. U hebt een nieuw actieplan voor het einde van het jaar aangekondigd. Dat is twee jaar te laat. Er is nog steeds geen grond- en woonbeleid dat erop is gericht het Vlaams karakter van de Rand te vrijwaren. Vlabinvest is tot een spook verworden en het voorkeepsrecht is een regelrechte flop gebleken. Wij subsidiëren nog altijd de Franse basisscholen in de zes faciliteitengemeenten zonder dat het probleem van de inspectie is geregeld en de Franse Gemeenschap haar verplichtingen voor de Vlaamse school in Komen nakomt. Intussen staat de minister te popelen om een cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap af te sluiten.

Tot slot is er nog altijd geen oplossing voor de problemen van Ring TV. We zijn bijna acht maanden verder na het goedkeuren van een resolutie in het Vlaams Parlement en er is nog altijd geen oplossing. Ik denk niet dat de oplossing in een samenwerking met ROB of TV Brussel ligt, en die is trouwens niet gewenst door Ring TV. We hebben in de commissie over de resolutie gediscussieerd. Ik lees uit de aanbeveling, na de motivering : 'Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering in het kader van het beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand snel in extra middelen te voorzien, die een

Van Hauthem

structurele bijdrage leveren aan het levensvatbaar maken van Ring TV, zonder dat daarbij geraakt wordt aan de onafhankelijkheid van de zender.' Het gaat om structurele maatregelen, vertaald in extra middelen. Dat betekent geld, dat er snel had moeten komen. Laat de discussie over de resolutie voor altijd achter de rug zijn. We hadden de resolutie beter in de commissie tijdens de begrotingsbespreking en de bespreking van de beleidsbrief gevoerd. Ik geef dit toe. Het gaat wel degelijk om extra middelen.

Mijnheer de minister, we vragen gewoon dat u die resolutie uitvoert. TV Brussel ontvangt 80 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap omwille van de specifieke situatie van de Brusselse Vlamingen. Vanuit dezelfde logica en vanuit de vaststelling dat er een Randbeleid moet worden gevoerd, waarin Ring TV een belangrijke rol heeft gespeeld en in de toekomst ook moet spelen op een zelfstandige basis, vragen we dat er een structurele dotatie voor Ring TV zou worden ingeschreven, niet binnen de begroting van Media, maar binnen de uwe. In dat licht zullen we het amendement dat opnieuw is ingediend door de CD&V, steunen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik ben ten eerste heel uitdrukkelijk vragende partij voor het afsluiten van een cultureel akkoord. Maar daartoe moet aan beide zijden de positieve wil bestaan. Dat moet correct gebeuren.

Vandaag stel ik vast dat mijn collega's bevoegd voor cultuur van de Franse Gemeenschap, de heren Miller en Demotte, vragende partij zijn om op een eerlijke wijze tot een dergelijk akkoord te komen. De minister-president van de Franse Gemeenschap is daar echter helemaal niet toe geneigd.

Ten tweede heeft de Vlaamse regering er zich heel uitdrukkelijk toe verbonden om het probleem van Ring TV op te lossen. We hebben daarvoor geen amendement nodig. We zullen dit probleem oplossen. De uiterste datum daarvoor is 31 maart, zoals afgesproken in de commissie.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de minister, u begrijpt dat we het daar niet mee eens zijn. De CD&V-fractie zal dus zeker haar amendement

handhaven. Ik zal u ook zeggen waarom. Negen maanden geleden hebben we hier dit voorstel van resolutie met een heel grote meerderheid goedgekeurd. We willen dat u dit nu oplost.

Het parlement moet ernstig worden genomen. Een en ander moest volgens de resolutie heel snel gebeuren en de oplossing moest structureel zijn. In deze begroting hadden we daar iets van moeten zien. U schuift maart naar voren als einddatum, omdat dan het contract met Roularta beëindigd zal zijn en er dus iets nieuw moet komen. Maar er is geen enkel argument om nu, in deze begroting, niet reeds in middelen en mogelijkheden te voorzien.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Grouwels, uw fractie heeft het steeds over zuinig beleid. Ik stel vast dat u er niet eens in bent geslaagd om in uw amendement een sluitend voorstel te doen. U bent er niet eens in geslaagd om in een begroting van 700 miljard frank 30 miljoen frank te vinden waarvan u vindt dat ze er te veel is en dat ze mag worden overgeheveld naar de Vlaamse Rand.

Mevrouw Brigitte Grouwels : U bent een meester in het laten optrekken van de middelen voor de eigen begrotingen. Die zijn meer dan verdubbeld. Dat is wellicht een positief punt voor u, hoewel ik wat Brussel betreft toch heel wat vragen heb.

Het Vlaams-Brussels Fonds vind ik wel een goede zaak. U slaagt er altijd in om heel veel middelen naar uw beleidsdomeinen toe te halen. U zou onze zorg voor de redding van Ring TV moeten delen, want het is een heel belangrijk instrument voor de Rand. Het is verbazingwekkend dat u niet in staat bent geweest om daar nu een oplossing voor te bieden.

U zei wel dat de begroting voor de Rand wel wat bedragen bevat, maar wij weten niet waar die zich bevinden. U zou ze zichtbaar moeten maken. Wellicht kunt u dat beter dan ik.

Minister Bert Anciaux : U gaat er automatisch van uit dat dit probleem alleen moet worden opgelost door extra middelen. Voor de Vlaamse Rand zijn bijkomende middelen ingeschreven. Ik ga er niet van uit dat het steeds louter en alleen een kwestie is van een opteloperatie. Er zijn ook andere structurele oplossingen nodig. Ik steek niet onder stoelen of banken dat ik vind dat er ook bijkomende middelen nodig zijn. Er is echter helemaal geen duidelijkheid over wat en hoeveel er op dit ogenblik nodig is.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik wil een kleine suggestie doen wat die extra middelen betreft. Zoals u weet betalen we jaarlijks meer dan 300 miljoen frank aan het Frans-talig onderwijs, dat in de faciliteitengemeenten wordt gebruikt om de Vlaamse Rand te helpen verfransen. U zoekt middelen om die verfransing tegen te gaan.

Ik geloof dat in het regeerakkoord duidelijk staat dat er op zijn minst een regeling moet komen voor de Vlaamse eindtermen en de pedagogische inspectie, waarbij dat in handen zou komen van de Vlaamse Gemeenschap. Daar bent u tot op heden nog altijd niet in geslaagd. Ik zou dan voorstellen om consequent te zijn. Schaf die subsidies af aan het Franstalige faciliteitenonderwijs, en gebruik daar een deel van – bijvoorbeeld – voor Ring TV.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, het amendement van CD&V in verband met Ring TV is eigenlijk zeer ongelegen gekomen. Het verbreekt de solidariteit onder de partijen om daar een oplossing voor te vinden. Het is zoals de minister zegt : men zal niet met centen alleen die zaak oplossen.

Er is een bemiddelaar aangesteld. Die bemiddelaar is nu bezig om de drie partijen – Brussel TV komt er immers ook bij – samen te brengen om zo tot een oplossing te komen. Ik zou de bemiddelaar laten voortwerken. We hebben nog tijd tot eind maart. Dan zullen we zien wat de oplossing zal zijn.

Mijn persoonlijke mening is : Brussel TV samen met Ring TV. Dat zou mijn oplossing zijn. Ik begrijp echter dat we niet op de zaken mogen voortuitlopen en dat dit niet met centen alleen kan worden opgelost.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, de minister heeft de begrotingsbesprekingen aangevat met het citeren van de missie van de beleidsnota Huisvesting 2000-2004. Ik citeer : 'De Vlaamse overheid wil dat iedereen – ook de gezinnen met de minste kansen – in een behoorlijke woonomgeving, tegen een haalbare prijs en met woonzeker-

heid over een aangepaste woning van goede kwaliteit beschikt.'

Het is klaar en duidelijk dat alle leden van dit parlement voor 100 percent achter deze doelstelling blijven staan. Dat geldt uiteraard ook voor Agalev. Ook met deze strategische doelstellingen – verbeteren van de kwaliteit, verhogen van het aanbod, stimuleren tot aankoop en renovatie, inschakelen van de privé-huurmarkt in het sociaal woonbeleid – denk ik dat geen enkele politieke fractie een probleem heeft.

Mijnheer de minister, toch moet er mij enige bezorgdheid van het hart. Ongeveer twee jaar probeer ik nu binnen de commissie deze materie op te volgen. Hierbij stel ik vast dat elke minister van Huisvesting vertrekt vanuit de vooropgestelde missie – ik verwijs naar de regeringsverklaring – maar dat elke minister ook zijn eigen instrumenten en zijn persoonlijke prioriteiten tot realisatie van deze doelstellingen naar voren schuift. Is dit normaal of abnormaal ? Is het logisch ? Is het menselijk ?

Ik ga zelf geen antwoord geven. Ik wil enkel stellen dat het ontzettend moeilijk is om een lijn te zien in het gevoerde huisvestingsbeleid van deze Vlaamse regering. Met deze vaststelling sta ik niet alleen. Ik hoor deze signalen ook bij andere mensen die in de dagelijkse praktijk van het huisvestingsbeleid staan. Mensen en diensten op diverse niveaus willen een beleid mee helpen uitbouwen. Er is echter onduidelijkheid en onzekerheid. De reden daarvoor is dat er steeds diverse instrumenten naar voren geschoven worden. Ik ga straks verder op dit aspect in.

Eén doelstelling is duidelijk : deze Vlaamse regering wil tijdens deze legislatuur 15.000 sociale woningen extra realiseren. Financieel wordt er binnen de begroting voor gezorgd dat er in voldoende middelen wordt voorzien om deze doelstelling te realiseren. Op dat vlak is er dus eigenlijk geen probleem, alhoewel ik wel heb vastgesteld dat een deel van de middelen van het begrotingsjaar 2001 niet opgebruikt zal zijn en overgedragen wordt naar 2002.

Ik moet daarnaast ook vaststellen, zeker als ik de verslaggeving van onze besprekingen in de commissie voor Huisvesting erop nalees, dat er toch wat ongerustheid begint te groeien.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mevrouw De Martelaer, u bent een zeer ijverig en actief lid van de commissie.

Gabriels

Ik apprecieer dat ten zeerste. Daarnet heb ik echter bij de uiteenzetting van mevrouw Baeke heel duidelijk aangegeven dat we voor 100 percent de verschillende kredieten in de projectsubsidieering opgebruikt zullen hebben.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik heb dat daarnet ook gehoord, maar ik heb vorige week wel een document gezien waarin budgetten stonden die zouden worden overgedragen. Gaat u dat dan terugbrengen naar 2001 ?

Minister Jaak Gabriels : Met betrekking tot de projectsubsidieering is alles in orde. Met betrekking tot de investeringen van de VHM zullen de kredieten dit jaar haast volledig worden opgebruikt. Dit betekent uiteraard niet dat die projecten dit jaar nog allemaal zullen worden uitgevoerd. Het gaat hier om de toekenning van die projecten. Zoals ik ook tijdens de besprekingen in de commissie heb uitgelegd, zijn die projecten pas bij de aanbesteding in de globale cijfers weer te vinden.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik wil het hier niet enkel hebben over de ongerustheid dat we die 15.000 woningen misschien niet allemaal zullen kunnen realiseren. Er heerst een even grote bezorgdheid dat we ons misschien teveel op dat streefgetal zullen fixeren. Hoewel de realisatie van al deze bijkomende sociale woningen zeer belangrijk is, mogen we het beleid niet tot het realiseren van een streefgetal verengen.

De minister heeft aangekondigd dat hij interne verschuivingen wil doorvoeren. Hij beschikt hiervoor over een aantal instrumenten, waaronder de PPS. We kunnen enkel hopen dat deze instrumenten een positief effect zullen hebben.

De voorgaande jaren hebben we allerlei instrumenten naar voren geschoven om onze doelstellingen op het vlak van de sociale huisvesting te verwezenlijken. Ik zou hier kort naar enkele van die instrumenten willen verwijzen.

Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de leegstandheffing. Zoals hier vandaag reeds is gezegd, heeft het Vlaams Parlement hiertoe een eerste aanzet gegeven. De vraag is hoe de verdere planning eruit ziet.

Een grondige evaluatie en hervorming van de aanpassings- en renovatiepremies is tot op heden uitgebleven. Er is wel een tijdelijk impulsprogramma

gelanceerd, dat op het einde van september 2002 zal aflopen.

Het inschakelen van de privé-markt in het sociale-huisvestingsbeleid door middel van huursubsidies wordt elk jaar in de beleidsnota aangehaald. Tot nu toe is dit plan nog niet uitgewerkt.

Als belangrijke actoren in het lokale huisvestingsbeleid dragen de gemeenten een grote verantwoordelijkheid. Minister Van Grembergen heeft inder tijd enkele ballonnetjes opgelaten betreffende mogelijke ingrepen in het Gemeentefonds. Het is echter bij ballonnetjes gebleven.

We hebben het hier al vaak over de positieve effecten van de sociale mix gehad. De sociale mix is een instrument om de sociale huisvesting leefbaarder te maken. Door de inkomensgrens in het sociale-huurbesluit te verhogen, hebben we een poging ondernomen om dit in de praktijk te brengen. We weten echter nog niet welke resultaten deze maatregel heeft gehad.

Ik zou hier nog heel wat andere voorbeelden kunnen opsommen. Tijdens de voorbije jaren hebben de diverse bevoegde ministers heel wat aanzetten gegeven. In de meeste gevallen zijn deze aanzetten echter niet afgewerkt. Er is al evenmin sprake van enige evaluatie of bijsturing.

Mijnheer de minister, tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie en in plenaire zitting heb ik gemerkt dat u erg gedreven bent, dat u goede intenties hebt en dat u uw doelstellingen effectief wil realiseren.

We moeten evenwel verder kijken dan de aangekondigde 15.000 nieuwe woningen, want we moeten aan een langetermijnvisie werken. Op dit ogenblik is het krijgen van een sociale woning iets als het winnen van de Lotto. Als we onze werkwijze niet wijzigen, vrees ik dat dit nog lang het geval zal zijn. (*Applaus bij AGALEV en VU&ID*)

Minister Jaak Gabriels : Aangezien ik de bezorgdheid van mevrouw De Martelaer volkomen deel, wil ik nog een paar andere, door haar niet aangeraakte maar zeker even relevante punten toelichten.

Sinds 9 december 2001 wordt de verzekering tegen inkomstenverlies op onze website specifiek vermeld. Het heractiveren van dit belangrijke instrument moet de mensen stimuleren om een lening aan te gaan. Als hun inkomen daalt, zal hun lening verder worden afbetaald.

Gabriels

Wat de huursubsidies betreft, wil ik nogmaals herhalen dat de PPS-studie zeer binnenkort klaar zal zijn. Zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik aansturen op het voeren van een debat in de bevoegde commissie. Hierbij mogen we het trekken van de nodige conclusies zeker niet schuwen.

Ook met betrekking tot de verhouding tussen welzijn en huisvesting heb ik een studie besteld. De resultaten van deze studie zullen slechts enkele maanden op zich laten wachten. Minister Vogels vraagt zich al een tijdje af hoe we het huisvestingsbeleid beter op de welzijnsnoden kunnen afstemmen. Zodra ik over de resultaten van deze studie beschik, zal ik die vragen kunnen beantwoorden.

Mijns inziens tonen deze voorbeelden aan dat het beleid zich niet enkel op de realisatie van 15.000 sociale huurwoningen concentreert.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om de minister een vrij concrete vraag te stellen.

Ook op het platteland zijn er steeds meer huisvestingsnoden en is er behoefte aan sociale woningen. Deze behoefte bestaat voornamelijk in dorpen met een verouderende bevolking en in dorpen die, meestal omwille van de ruimtelijke ordening, niet uitbreiden. Kunnen er op dat vlak niet meer huisvestingsinspanningen worden geleverd? Ik denk daarbij met name aan de huisvesting voor bejaarden. Het probleem is evenwel dat dergelijke bejaardenwoningen meestal enkel gebouwd kunnen worden op plaatsen waar socialehuisvestingsmaatschappijen gronden kunnen aankopen. Dat is meestal het geval in woonuitbreidingsgebieden, maar die mogen niet worden aangesneden. Het gevolg is dat projecten op die plaatsen uitgesloten zijn. Ik ken een aantal gemeenten waar dit het geval is, waar dus geen enkele sociale woning meer te vinden is. Dit leidt tot een nog sterkere achteruitgang en veroudering van die dorpen.

Als u ermee akkoord gaat dat meer moet worden gedaan op het vlak van de sociale huisvesting, dan moet u ook in meer ruimte voorzien. Ik pleit er daarom voor die landelijke kernen niet te vergeten en een oplossing te zoeken voor het probleem van het niet mogen aansnijden van gebieden op basis van regels van ruimtelijke ordening en van rondzendbrieven van vroeger. De huisvestingsmaat-

schappijen zijn wel bereid inspanningen te leveren, maar zij botsen op die regelgeving.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Dat is nu net de reden waarom we de gemeenten en OCMW's nader in deze materie willen betrekken om onze doelstellingen te halen. Zo willen we initiatieven vanuit de gemeenten tot ontwikkeling laten komen.

Indien dit wijzigingen vergt op het vlak van ruimtelijke ordening, dan is het voor mij evident dat dit gezamenlijk moet worden besproken. Ik deel immers uw mening dat de sociale huisvesting zich niet enkel tot de steden mag beperken. We moeten ook aandacht besteden aan de plattelandsgemeenten, waarvan we dus initiatiefnemers willen maken. Doen we dit niet, dan dreigen we de gevangene of de gegijzelde te blijven van de wil van bepaalde huisvestingsmaatschappijen die in die gebieden al dan niet actief zijn.

Vlaanderen telt 118 socialehuisvestingsmaatschappijen, waarvan slechts 9 in Limburg. We moeten ervoor zorgen dat tussen die maatschappijen en de gemeenten een samenwerkingsverband tot stand wordt gebracht. Ik geef het voorbeeld van Oost-Vlaanderen waar een intergemeentelijk initiatief werd genomen omdat daar niets gebeurde op het vlak van huurwoningen, ondanks het hoge aantal huisvestingsmaatschappijen. Om die reden willen we die actoren inschakelen om meer initiatieven vanuit de basis los te weken.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de minister, ik zou u nog willen aanbevelen het boek 'Armoede en uitsluiting 2000' te lezen, meer bepaald het hoofdstuk wonen. U zult daarin bijzonder interessante analyses terugvinden, die we ook in onze commissie moeten opnemen. (*Applaus bij AGA-LEV*)

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik stel vast dat de middelen voor het Programma Brusselse Aangelegenheden lichtjes stijgen, namelijk van 28.267.000 euro naar 28.926.000 euro. Voor de Rand is de stijging zelfs merkwaardig te noemen, namelijk van 225.000 euro naar 1.031.000 euro. We zijn dus heel tevreden met dit beleid en zullen deze begroting dan ook goedkeuren.

Platteau

Wat Brussel betreft, wens ik de heer Grijp, voormalig minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, te citeren. Deze merkwaardige tussenkomst van de heer Grijp in de commissie luidt als volgt : 'Deze Vlaamse regering is de beste regering die de Nederlandse Cultuurcommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie tijdens hun dertigjarig bestaan ooit hebben gekend'. Daarmee is ongeveer alles gezegd – en de heer Grijp kan het weten.

Voor Brussel zijn sommige middelen verschoven. Zo wordt de subsidie aan TV Brussel eenmalig met 76 miljoen frank vermeerderd. Vervolgens wordt het KunstenFESTIVALdesArts gefinancierd vanuit het decreet podiumkunsten, in de begroting van vorig jaar werd hiervoor 245.000 euro uitgetrokken. Subsidies en initiatieven in het kader van de versterking van de Vlaamse inbreng in Brussel en van de versterking van de band tussen Brussel en de rest van Vlaanderen worden verminderd, dat is een compensatie voor de bijkomende eenmalige subsidie voor TV Brussel. Verder wordt aan de oprichting van de taalpromotiedienst, die kadert in het NT2-beleid, 149.000 euro besteed. De dotatie aan het VGC werd niet geïndexeerd, de minister heeft beloofd om dit recht te zetten tijdens de begrotingscontrole. Aan de dotatie aan het Vlaams-Brussels Fonds tot slot is een provisioneel krediet van 992.000 euro verbonden.

Het kan niet ontkend worden dat Vlaanderen belangrijke inspanningen levert in Brussel. 92 percent van de Vlaamse voorzieningen in Brussel wordt door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd ; het Vlaams-Brussels weekblad, Brussel Deze Week, en TV Brussel worden aanzienlijk gesteund ; het Nederlandstalig onderwijs wordt gesteund, enzovoort. Brussel heeft al die inspanningen nodig. Mijnheer de minister, u weet dat ik niet erg optimistisch ben, maar ik erken dat u enorme inspanningen doet. Brussel wordt helaas nog steeds aanzien als een Franstalige stad, maar u levert grote inspanningen om het tij te doen keren. Wij steunen dat en zullen de begroting met enthousiasme goedkeuren.

Over de Rand ben ik optimistischer. De evolutie is zonder twijfel gunstig voor de Nederlandstaligen. Er zijn goede nieuwe initiatieven en bepaalde initiatieven van vroeger worden voortgezet. De maandelijkse Randkrant, de sensibilisering van de bevolking, de ondersteuning van het Vlaamse verenigingsleven en de Nederlandse taalcurssussen zijn daar voorbeelden van. Er werd dit jaar een nieuwe beheersovereenkomst gesloten voor VZW De Rand, waarbij de VZW jaarlijks een activiteiten-

programma moet voorleggen, met aanduiding van missie en opgelegde doelstellingen. Dat is zeer positief. De VZW De Rand zal ook over sport een actieprogramma opstellen.

Mijnheer de minister, tegen eind maart 2002 dient Ring TV een nieuwe partner te hebben, zoniet wordt het voortbestaan van de zender niet gewaarborgd. De gesuggereerde samenwerking tussen ROB en Ring TV, valt bij geen van beide zenders in goede aarde. Mevrouw Grouwels weet heel goed dat een bemiddelaar werd aangesteld. Het gaat over Piet Van Roe, een man die ons vertrouwen verdient.

Uiteraard is het probleem een kwestie van financiële middelen, maar ook van interesse van de gebruikers. Het is mijn taak als volksvertegenwoordiger om hen te verdedigen. Uit ervaring weet ik dat bijvoorbeeld mensen uit Galmaarden niet wakker liggen van het nieuws uit Aarschot en omgekeerd. Ik ben dan ook veeleer dezelfde mening toegedaan als de directies van beide zenders : er is een verschil en dat moet ook merkbaar zijn bij de zenders. Ik meen echter ook dat de bemiddelaar de kans moet krijgen om een oplossing te vinden. Hij heeft ook TV Brussel bij de zaak betrokken, dus is er ondertussen sprake van een driehoeksverhouding. Ik hoop dat er een concrete en constructieve oplossing uit de bus zal komen.

Deze zaak werd over de partijgrenzen heen gesteund. Iedereen was solidair. Ook de ministers Anciaux en Van Mechelen hebben hun steun toegezegd. In de commissie heb ik al op een luidruchtige manier te kennen gegeven dat ik het amendement van de CD&V niet apprecieer. De kar wordt immers voor de paarden gespannen en de solidariteit wordt doorbroken. Ik vraag daarom nogmaals om het amendement in te trekken. In de commissie werd het alvast – terecht – verworpen. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer Platteau, een overleg met alle indieners van de resolutie ware misschien beter geweest, dat is waar. We waren echter nogal verrast omdat in de begroting niets terug te vinden was over een structurele oplossing voor Ring TV. Nochtans heeft dit parlement negen maanden geleden een resolutie terzake goedgekeurd. Het is toch logisch om te verwachten dat de regering rekening houdt met een resolutie. Dat is echter niet gebeurd en daarom hebben we dit amendement ingediend.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.56 uur.*
